

480210

the voice of canadian slovenians

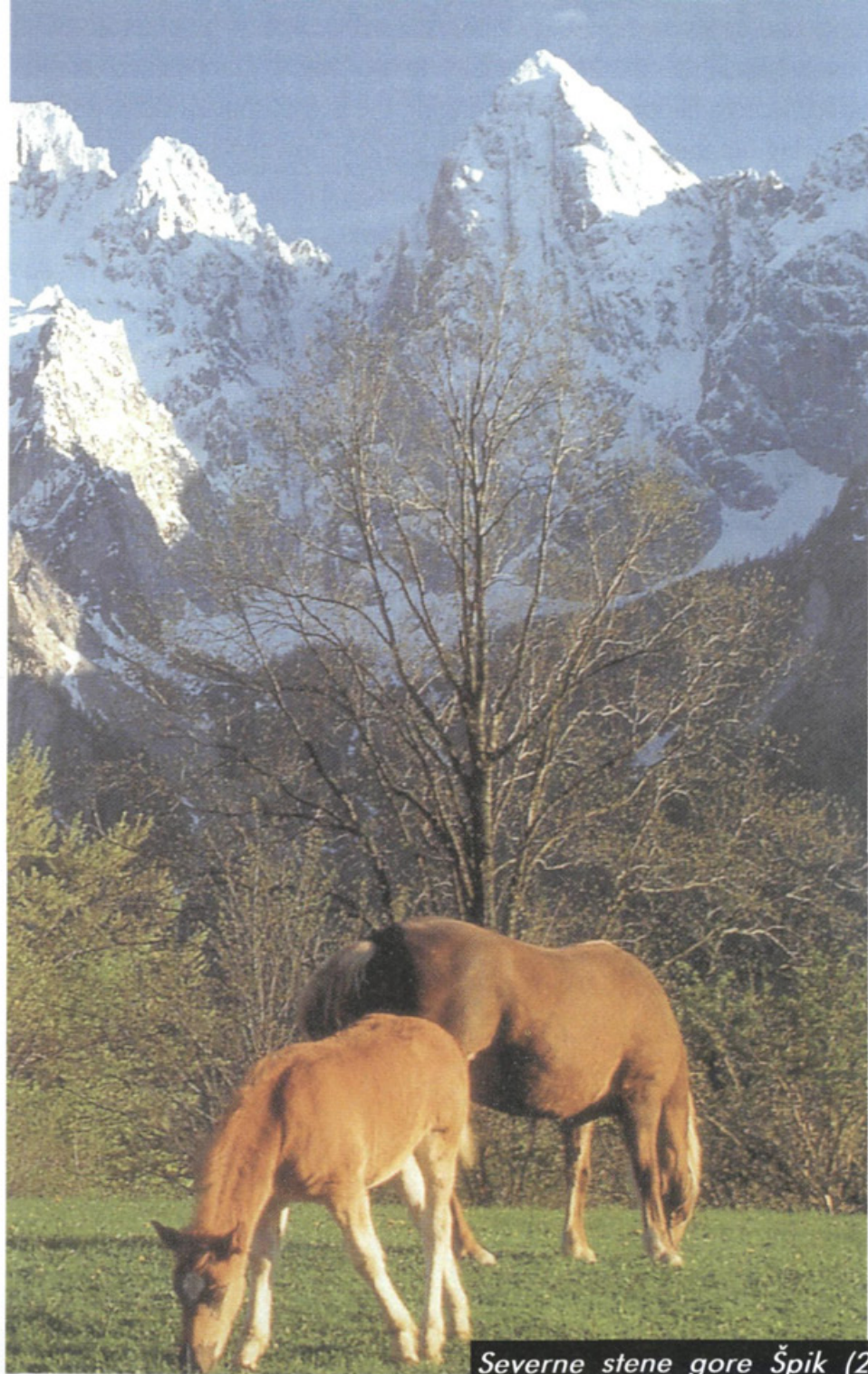
GLASILO

kanadskih slovencev

Letnik 6 številki 7 in 8 julij/august 2002



L
E
P
O
T
E



S
L
O
V
E
N
I
J
E

Severne stene gore Špik (2,472 m)

UVODNE BESEDE

Leander Škof, urednik

Vsekakor najpomembnejši in globalno najbolj publicirani dogodek v zadnjih dveh mesecih je bil enajstdnevni obisk Amerike papeža Janeza Pavla II ob priliki 'Svetovnega Dneva Mladih 2002' v Torontu, Kanada, in razglašanja svetnikov in blaženih v Guatemali in Mehiki. Slovenski dnevniki so njegovo potovanje le na kratko spremljali in, vsaj v 'Delu', v negativni in kritični luči, kar pa ni bilo nepričakovano.

Prvega julija smo pri nas praznovali 'Dan Kanade', ki je največji praznik v naši novi domovini. Globalno pa so isti dan tudi praznovali vsi navijači brazilskih nogometašev, ki so ob zasluženi zmagi nad nemškimi moštvom dobili svoj pokal - 'World cup 2002'.

Žal pa je pomenil ta dan za Slovence v Avstraliji konec njihovega izseljenskega mesečnika 'Glas Slovenije', ki je bil eden najboljših slovenskih časopisov v tujini.

Pred poldrugim letom je skoraj ista usoda - pod podobnimi okoliščinami - pretela tudi našemu Glasilu. Vendar pa je uspelo sedanjemu predsedniku Vseslovenskega Kulturnega Odbora zbrati dovolj prostovoljnih sodelavcev in podpornikov ter tako podaljšati njegov obstoj. Morali smo ga pa varno zasidrati in finančno stabilizirati, preden je lahko njegova nova posadka v zaupanju odjadrala v valovito in neznano bodočnost.

Sliši se: če najdeš skupaj dva Slovenca, imaš takoj tri stranke: dve samostojni in eno koalicijsko; tudi strinjata se redko, če sploh.

Vendar se pa to lahko prepreči, če se sledi trem pregovorom: 'v slogi je moč', 'where there is a will, there is a way' (močna volja je pot do uspeha) ter 'pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal'. Vsaj v Kanadi je uspelo na teh temeljih zgraditi naše prenovljeno 'Glasilo'.

Tudi naši domovini je v prejšnjem desetletju uspelo s slogo in močno voljo, da se je rešila iz pepela bivših dinastij, in se je kot mitološki 'Phoenix' - dvignila v prerojeno in samostojno državo. Tako tudi iskreno upamo in želimo, da bo tudi ponovno poletel prenovljeni 'Glas Slovenije' v domove slovenskih izseljencev v Avstraliji.

Vam pa, drage bralke in bralci 'Glasila kanadskih Slovencev', uredništvo obljublja, da bo tudi v bodoče skušalo po svojih močeh vsaj obdržati, če ne izboljšati sedanjo ravnen naše publikacije. Za to pa potrebujemo in pričakujemo čim več vaših pozitivnih nasvetov in prispevkov, saj na glavni namen je izboljšati medsebojno obveščanje o delovanju in mnenju slovenske skupnosti, tako v Kanadi kot po svetu.

Kot vidite, smo vas poslušali in začeli objavljati s to izdajo, na prvi notranji strani, naravne in kulturne lepote Slovenije. Poleg tega smo tudi dodali k "FAX & INTERNET" novicam še zanimivosti od vsepovsod, da bi tako popestrili našo publikacijo.

Naš neutrudljivi so-urednik Glasila in jaz se vam vsem najlepše zahvaljujema za vašo dolgotrajno pomoč in želiva vsem uspešno in prijetno jesen!

Ustanovljeno — Established in 1996
www.vsko.ca

GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV
Izdaja — Published by
Vseslovenski Kulturni Odbor
All Slovenian Cultural Committee
770 Browns Line, Toronto, ON
M8W 3W2, Canada

President Florjan Markun
Tel: 905-465-1392
Fax: 905-465-1624
E-mail: mfm67@aol.com

Urednik: Leander Škof
Tehnični sourednik: Frank Brence
Sodelavke:

Anica Resnik, Milena Soršak, Tjaša Škof

Letna naročnina

Kanada: \$25.00, ZDA: \$30.00 US, Evropa: \$40.00
US, Drugod: \$60.00 US

Address your comments to: Frank Brence
94 Glenthorne Drive, Toronto ON M1C 3X5
Tel: 416-281-6794 Fax: 416-281-4287
E-mail: Glasilo@aol.com

Naslovna stran



Iz vsebine

3. Uvodne besede
5. Pismo iz Kanade ob 43. Slovenskem Dnevu
7. Naše življenje
9. Ko se sploh ne počutiš 6530 km od doma
11. Papež Janez Pavel II na obisku Kanade in srednje Amerike
14. Kultura
Arheološka izkopavanja na Ljubljanskem Barju
16. Slovenski verniki praznujejo praznik Marijinega vnebovzdetja
17. Slovenija 2002
19. Obletnice in Spominske objave
50-letnica poroke Slavke in Ludvika Stajana
20. Peter in Lea Urbanc - zlatopotočenca
Zlata poroka pri Hribarjevih v Torontu
21. Ciril Soršak, 65. Letnik
60th birthday party for Florjan Markun
22. Novice - Fax & Internet - zanimivosti
28. Mnenja
Odprto pismo dr. Iztoku Simonetu, Sekretarju urada Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu
29. Odvečni častni konzuli
30. Dignitas: sluz slovenskih medijev sprožil sluzavnost njihovih kritikov
31. Hydro broke faith with people of Ontario
33. Interview with Honourable Jean Augustine, Secretary of State for Multiculturalism and Status of Women
36. Ode to Dad; A final farewell to a father...
37. Šport
18. Evropsko prvenstvo in še nekaj...
Kronika zlata in srebra Jolande Čeplak
41. Humor
42. Events calendar for 2002 - (September, October and November)

Naslovna stran

Bronasti kip Papeža Janeza Pavla II v Bramptonu pri Torontu (delo španske kiparke Eve Riguelme-Jimenez)

PISMO IZ KANADE OB 43. SLOVENSKEM DNEVU

Ponatis iz "Ljubljanskih Novic" - 15. julija 2002.

BOLTON/KANADA - Medtem, ko smo v Sloveniji izvedli srečanje Slovencev iz sveta, ki je nosilo naslov Srečanje v moji deželi, so se Slovenci v Kanadi srečali 7. julija 2002 na že 43. slovenskem dnevu, v slovenskem letovišču pri Boltonu, Ontario, v Kanadi.

Kot sta sporočila urednik Glasila kanadskih Slovencev Leander Škof in sourednik Frank Brence, je zbranim spregovoril častni generalni konzul Republike Slovenije in kulturni meceni Jože Slobodnik. Ta je med drugim dejal: »Na slovensko letovišče pri Boltonu me vežejo mnogi lepi spomini iz bližnje - in malo manj bližnje - preteklosti. Tu sem pred leti spoznal svojo ženo Darjo in mi je že zaradi tega bilo to letovišče vedno zelo pri srcu. Upam, da je za mlajši rod ta kraj še vedno obdarjen s takšno energijo, da je to še vedno za mnoge kraj srečanja in sreče, kakor je bil za mene.

Na tem kraju sem se tudi - kakor mnogi od vas - tolikokrat odpočil in nabiral novih moči za vsakdanje delo. V spomin mi prihajajo mnoga imena tistih, ki jih ni več med nami, pa so mi ostali v lepem spominu, kot tisti, ki so bili s srcem vključeni v dogajanje in razvoj naše slovenske skupnosti. Štejem si v veliko čast in hvaležen sem, da mi je bilo dano srečati in pogovarjati se z ljudmi, kot so bili: g. Janez Kopač, Andrej Prebil, Peter Markež, Janez Muhič, Otmar Mauser, Viktor Trček, Ludvik Jamnik, Lojze Babič, Dušan Klemenčič in še bi lahko našteval. (Zavedam se, da je vedno tvegano omenjati imena posameznikov - človek jih nehote več spusti kot pa omeni.)

Z njimi in z mnogimi vami sem se skozi vsa leta srečeval in smo se ure in dneve pogovarjali v prijetnem prijateljskem krogu. Na dan pa so poleg družabnega kramljanja in vsakdanjih dogodkov pogosto prihajala tudi mnoga pereča vprašanja naše slovenske skupnosti, njene preteklosti, sedanjosti in prihodnosti.

Z mnogimi vami sem čutil in podoživljal bolečine ob prisilnem odhodu iz domovine in o težkih začetkih v novi domovini Kanadi, globoko razočaranje in ogorčenost spričo tragičnih dogodkov ob koncu druge svetovne vojne. Čutil sem, kako se je v mnoge ta rana zelo globoko zarezala in jo je težko zaceliti... Spoštujem te bolečine, porojene so bile iz resničnega trpljenja in skrbi za slovenski narod. In vedno sem skušal prisluhniti tudi s srcem, ne le z logiko... Prav je, da se spominjamo preteklosti, si prizadevamo za to, da se zgodovina piše kar najbolj objektivno, tako kot se je v resnici zgodilo.

V tem smislu pozdravljam prizadevanja tistih, ki se trudijo za to, da se preteklost naše zgodovine ne pozabi, ampak se objektivno piše.

Prav pa je tudi, da se zavemo, da mora priti čas in dan, ko se čustveno ločimo od preteklosti in se z vso silo svojega ustvarjalnega duha oklenemo sedanjega trenutka in se zazremo v prihodnost. Osebnostno gledam na življenje z vero, zato zaupam, da je v končni večnostni - fazi vsaka žrtev, ki je koga v življenju zadela, za nekaj dobra; da je gradbeni kamen nečesa velikega in dobrega... Prav zato ni in ne more biti glede preteklosti v meni prostora za jezo ali obsojanje. Ostane le hvaležnost za njihovo žrtev in spoznanje, da so nam odprli nove možnosti za naprej. Močno si želim, da bi mogli s skupnimi močmi in z dobro voljo usmeriti svoje moči in delo v te nove možnosti.

Spomnimo se, kako smo znali združiti svoje moči ob procesu osamosvojitve Slovenije. Vsa Slovenija je bila takrat enotna, zato je bil tudi uspeh. Znali so pozabiti na svoje strankarske in ideološke razlike in združiti moči v eno samo željo, kako pomagati domovini. Tudi mi tu v Kanadi smo bili enotni, zato je bilo tudi naše delo uspešno. Kar z neko nostalgijo se človek spominja tistih dni in si zaželi, da bi duh sodelovanja, ki je bil takrat med nami, bil še

vedno enako prisoten oziroma močan. Niti ni potrebno, da gre človek iskat navdih za navdušenje in sodelovanje samo v čas pred enajstimi leti, ko je Slovenija postajala samostojna.

Tudi ko razmišljamo o zgodovini Slovencev v Kanadi zadnja desetletja, vidimo, da je bilo ogromno storjenega. Naj samo naštejemo nekaj podatkov in imen, ki za sabo skrivajo velika dela, navdušenja, požrtvovalnosti (in v glavnem zdrave vizije). Kdo naj prav ovrednoti neprecenljiv pomen in delo slovenskih župnij med nami: Marija Pomagaj, Brezmadežna s čudodelno svetinjo, Sv. Gregor Veliki v Hamiltonu, Sv. Vladimir v Montrealu in nekaj časa župnija Lurške Matere božje v Winnepegu. Župnije delajo poleg verskih opravil tudi narodnostno delo. Že dolga leta organizirajo slovenske šole, kjer mladina dobiva osnovno izobrazbo slovenskega jezika, kulture in osnovnega znanja o Sloveniji. Ponosni smo na naš starostni dom Lipa, kjer dobijo oskrbo naši starejši, da v izvrstni oskrbi prežive jesen življenja.

Omenim naj časopise in revije kot je Božja Beseda, Slovenska država, Glasilo kanadskih Slovencev, Lovski Vestnik in Radio Glas Kanadskih Slovencev.

Nikakor ni zanemarljiva vizija in delo Vseslovenskega Kulturnega Odbora, Kanadsko Slovenskega Kongresa, Slovensko Kanadskega Sveta, Kanadsko Slovenske Gospodarske Zbornice in še drugih društev, ustanov in skupin.

Kaj vse se je skozi leta storilo za slovenstvo po teh društvi, kako nas je povezovalo in nas še povezuje, kako nam je pogosto pričaralo košček domovine, to sami dobro vemo!

Priznanje, spoštovanje in zahvala vsem, ki so in ki ste k temu prispevali - tudi v imenu Republike Slovenije, katero kot častni konzul tu predstavljam.

Naj omenim tudi pozitivno navzočnost med nami in delo slovenskega veleposlaništva v Ottawi. Gotovo nam je vsem še vedno v lepem spominu prvi veleposlanik g. Marijan Majcen, njegov naslednik dr. Božo Cerar, njun pomočnik

konzul g. Mitja Štrukelj, g. Goran Križ, g. Gregor Kozovinc in sedanji odpravnik poslov g. Jože Poličar.

Verjamem v dobro voljo in iskrenost namenov Kanadske slovenske skupnosti, zato sem prepričan, da je v nas dovolj moči in volje za še večje sodelovanje. Saj ni potrebno, da enako mislimo - demokracija se najlepše odraža prav v spoštovanju različnosti mišljenja.

Potrebno nam je samo malo dobre volje in medsebojnega spoštovanja, kakor tudi tega, da se znamo iskreno veseliti uspehov drugih, tudi tistih, s katerimi se morda ne strinjamo. Tudi dve roki sta različni, vsak prst je drugačen, vendar ne moremo reči, da tega ali drugega prsta ne potrebujemo, samo zato, ker je drugačen. Vsi skupaj nam dobro služijo.

Spoštovani ter dragi rojaki in rojakinje, svet vedno bolj postaja majhna vas - 'global Village'; povezuje nas toliko stvari, kot na primer internet. Odkrivamo, koliko različnih kultur, veroizpovedi in navad je po svetu, kljub temu pa se nam ni težko veseliti teh razlik; v njih vidimo obogatitev za ves svet in ne oviro!

Tudi različnost med nami naj nam bo dobrodošla. Pripravljeni bodimo drug drugemu prisluhniti in skupaj sodelovati za dobrobit naše mladine, vse slovenske skupnosti in 'Vseh Slovenij' po svetu.

Slovesnost, kot je Slovenski dan, naj nam vsako leto prižge več luči za prihodnost in opogumi voljo, da bomo neutrudno delali za naše telesno in duhovno preživetje.

Naj vsak od nas odide z vedrim pogledom in s trdno voljo, da vsak po svojih močeh prispeva, da se razvijamo, da živimo in da obstanemo.«

Pripis uredništva Ljubljanskih novic: sodeč po mislih slovenskega generalnega konzula Republike Slovenije, nas je kar nekaj Slovencev, ki menimo, da so Slovenije vsepovsod tam, kjer so Slovenci. Še ena potrditev več, da smo za komuniciranje z vami, dragi rojaki, izbrali pravo ime za našo rubriko VSE SLOVENIJE.

NAŠE ŽIVLJENJE

Anica Resnik

V poznih junijskih urah nas zemlja objema s prelesto lepoto pisanega cvetja, cvetenja in zorenja. Široke ceste nas vabijo iz mesta v odprto pokrajino, kjer so poti zaznamovane z dolgimi trakovi poljskega cvetja...

Na sprehodu po mestnem parku poslušam čebljanje nevidnih ptičkov v živi meji, murenčki orkestrirajo po travnikih in v krošnjah mogočnih dreves odmeva harmonija ptičjih zborov. Po cesti pod arkom iz dneva v noč, neprestano utripa življenje velikega mesta ob jezeru...

V teh poletnih večerih se spominjam kresnih noči v Sloveniji, ko so pred praznikom Janeza Krstnika goreli kresovi po vrhovih hribov in gora, spomin na turške pohode v našo deželo, znamenje najdaljših dni in čarne lepote domače zemlje...

Začenja se čas počitnic, prostih dni od vsakdanjega dela in skrbi. Na naših pristavah in letoviščih zažive naše skupnosti, da se sredi poletja počutimo resnično doma. Če je le mogoče, se v nedeljah zberemo tam pri sveti maši. Najrazličnejše prilike nas združujejo, da ne pozabimo svojega imena...

V nedeljo 7. julija je na Slovenskem letovišču potekal 43. Slovenski dan. Program, ki ga je organizirala Kanadska Slovenska Skupnost, je obsegal dopoldansko mašo pri kapelici, popoldansko kulturno prireditev in zabavo s plesom na terasi pred dvorano. Župnik Tine Batič je namesto zadržanega kardinala Ambrožiča daroval sveto mašo ob asistenci Stankota Rozmana, misijonarja iz Zambije in Romana Travarja, kaplana pri Brezmadežni. Popoldne so nastopile pevke zbora Plamen, mlada florklorna skupina Mladika, pevec Vili Verhovšek ter učenca slovenske šole Vesna Čamas in Kristofer Slavinec.

Letošnji Slovenski dan je pozdravil odpravnik poslov Republike Slovenije v Ottawi gospod Jože Poličar. Častni generalni kozul RS gospod Jože Slobodnik je v svojem govoru predstavil zgodovinski pomen Slovenskih dnevor, se spomnil vseh dosedanjih voditeljev teh dnevor, pokojnih in živih, ter zaželel iskreno sodelovanje v bodočnosti. Vili Stajan, predsednik Hranilnice in Posojilnice Slovenija, je njihovo letošnje nagrado podelil Marjanu in Mili Ulčar za njuno dolgotrajno in nesebično delo za slovensko mladino v župniji Brezmadežne in na Slovenskem letovišču. Čestitamo! Lidija Potivec in Janez Smrekar, mlada župljana Marije Pomagaj sta povezovala ves program. Toplo nedeljsko popoldne pa je poživila glasba ansambla Cafuta in številne udeležence zabavala z domačimi pesmi.

14. julija je društvo Večerni Zvon priredilo piknik in tombolo na svoji pristavi. Prijaznim in gostoljubnim Prekmurcem se vedno pridruži množica znancev in prijateljev.

21. julija so gostje iz Maribora obiskali pristavo Slovenskega lovskega in ribiškega društva pri Allistonu. Fantje okteta Liguster in dekleta kvarteta Vita so prepevali pri sveti maši, ki jo je daroval dr. Ivan Stuhec, ravnatelj mariborske škofijske gimnazije. Ansambel Storžič pa je zabaval prisotne na popoldanskem pikniku.

V soboto 27. julija smo te pevce poslušali na koncertu pri Brezmadežni. Kvartet Vita je po mnenju mnogih poslušalcev po izpeljavi, dinamiki in doživetju ena najboljših pevskih skupin iz Slovenije, ki zna tudi v cerkvi prepevati. Oktet Liguster je bila v začetku pevska skupina študentov mariborske univerze, ki si je tekom let od 1993 nabrala precej nagrad. Liguster (živa meja) je simbol mladosti, vztrajnosti in trajne

pomladi. Pevci in pevke so vse prostovoljne denarne prispevke na koncertu namenili mariborski škofijski gimnaziji za obnovo šolskih prostorov.

Slovensko letovišče se vsako poletje spremeni v športni tabor. Otroške, mladinske in odrasle skupine tekmujejo v raznih športnih panogah. Nadaljujejo se tradicionalna srečanja s čikaškimi Slovenci. Tako se je 3. avgusta letoviška družina zbrala na Poletnem večeru, kjer so se pridružili še obiskovalci iz Chicaga in slovenski skavti iz Gorice.

Od 22. pa do 28. julija pa so v Torontu potekali sedemnajsti svetovni dnevi mladih in srečanje s papežem Janezom Pavlom II, ki so uspeli preko vseh pričakovanj. Sto tisoči mladih iz petih celin in 170. držav so spremenili Toronto v svetovno prestolnico mladine, in napolnili njene ulice in ceste z veseljem, mladostno pesmijo in srečnimi obrazi. Spremenili so celotno sliko kanadskega vlemesta in razpoloženja njihovih prebivalcev.

23. julija se je zbralo dvesto tisoč registriranih mladih romarjev na Exhibition Place za začetek veličastnih prireditev. Sveto mašo je daroval torontski nadškof, kardinal Alojzij Ambrožič, ki je v slovenščini pozdravil navzoče Slovence. Velike slovenske zastave so pritegnile njegovo pozornost. Bilo je nekaj edinstvenega, kar zbrani mladi ne bodo nikoli pozabili.

Naslednji dnevi so bili dnevi pouka o veri in odnosu mladine do katoliške cerkve, čas za spoved, karitativna dela, srečanja prijateljev iz vsega sveta, razstave, koncerti, izleti..

25. julija je skoraj 400 tisoč mladih na Exhibition Place pozdravilo papeža Janeza Pavla in sprejemalo njegove besede, da smo vsi romarji na Goro blagrov, da brez križa in trpljenja ni odrešenja, brez ljubezni in spoštovanja ni sreče v srcu in ne miru na svetu. Vsi smo po veri v Kristusa poklicani, da postanemo "sol zemlje in luč sveta", da po temi in sovraštvu dvajsetega

stoletja zasije v tretje tisočletje svetloba Kristusove resnice, ljubezni, miru in dobrote...

V petek 26. julija zvečer se je na University Aveniji čez stotisoč ljudi zbralo ob postajah križevega pota. Živa predstava Jezusovega trpljenja je vsem globoko segla v dušo - gledalcem in igralcem.

V soboto 27. julija se je pri mestni hiši začelo desetkilometersko romanje na Downsview Park k nočni vigiliji s papežem. Kljub slabemu vremenu in močnem dežju se je do nedeljskega jutra in papeževe maše zbralo okoli 800 tisoč mladih in odraslih. Kmalu po njegovem prihodu pa se je spet pokazalo sonce...

Slavje 17. Svetovnega dneva mladih bo z navzočimi množicami mladih po novih poteh romalo vsakdanje življenje na Goro blagrov preko križev in trnja k Večnemu Soncu.

Ob tej svetovni katoliški demonstraciji bodi vsem znano, da smo Slovenci ponosni na svojega rojaka kardinala Alojzija Ambrožiča, ki je v teh dneh sedel na prvem mestu za papežem kot njegov gostitelj in vrhovni pokrovitelj tega srečanja. Mesto Toronto z županom Mel Lastmnom, s policijo, TTC, kakor tudi vsi mediji so vestno in demokratično izpolnili svojo dolžnost. Zahvalo zasluži tudi mestni svetnik Jože Mihevc, ki je s svojim sodelovanjem pri mestnem tajništvu in delovnem odboru veliko doprinesel k uspehu srečanja WYD, Svetovnih Dnevov Mladih. Roman Travar, kaplan pri Brezmadežni je skrbel za slovenske udeležence WYD. Lidija Fotivec, Janez Smrekar, Randy Drešar, Johny Dolenc in Amanda Stefanyk pa so pri Mariji Pomagaj sprejemali slovenske romarje. Upajmo, da bo torontsko srečanje utrdilo njihovo vero v teh edinstvenih božjih dneh in zbudilo njihovo narodno zavest za nov rod v Sloveniji.



KO SE SPLOH NE POČUTIŠ 6530 km OD DOMA

Tina Kren - Slovenija

Doživljanja Svetovnega dneva mladih ali Kako smo mladi Slovenci doživljali Kanado.

Ko je papež v Rimu dejal, vidimo se čez dve leti v Torontu, sem si mislila, joj, ko bi mi vsaj "ratalo"! Vse se je zdelo kot neke lepe sanje, za katere veš, da niso možne. A po spletu nekih čudnih okoliščin, katerim še vedno pravim "čudna so pota Gospodova", so sanje postale resničnost. Odprla se mi je pot v Toronto in postala sem del velike slovenske romarske družine, ki se je na cilju združila s svetom. A bilo je neverjetno, kot sanje, morala sem



se pošteno ščipati, da sem verjela... Ko smo se zbrali 20. julija na Brniku in ko sem zagledala vse te modre klobučke, ki so postali v dveh tednih bivanja v Torontu naš zaščitni znak, sem si rekla, zdaj pa gre zares. A po mojem se še nismo zavedali, da bomo del nečesa tako velikega. Potem pa je bilo letalo, pa Frankfurt, pa spet letalo, pa Atlantik in končno Toronto, Kanada, novi svet. Bili smo pripravljene na natančen pregled na letališču, a smo kar hitro smuknili skozi carinske postopke. Potem pa... "Dobrodošli Slovenci! Kar za mano," je dejal prijazen gospod, ki nas je sredi tujega sveta pozdravil v slovenščini. Ko smo stopili iz letališke zgradbe, so nas pričakali sloščeni avtomobili z zatemnjenimi stekli in slovenskimi zastavicami. Uau! Kot da smo nekaj zares posebnega. In potem župnija Brezmadežne in spet slovenščina in sami prijazni ljudje, tako da 6530 km od doma

nismo imeli občutka, da smo zapustili domovino. Sprejela me je prijazna družina Kuretovih, ki me je za nekaj dni vzela za svojo.

V ponedeljek pa se je začelo osrednje dogajanje. Kako smo ga videli mi? Kot majhen narod s peščico predstavnikov, smo se bali, da se bomo čisto porazgubili. Pa se nismo. Nastanjeni smo bili v Loretto College, kjer so nas z vsakodnevni mi priboljški razvajali prostovoljci. Naš drugi dom je postala župnija Marije Pomagaj, kjer nas je vsak dan čakala prijazna slovenska beseda, nasmeh, stisk roke ter zraven duševne popotnice še tista malo bolj slastna...

V torek je bila otvoritvena maša, kamor smo se odpravili opremljeni z zastavami in dobro voljo. Ko smo prispeli na razstavišče, sem se zapletla v pogovor z nekim Američanom. Vprašal je, od kod smo, saj prvič vidi našo zastavo. Ko sem mu dala lekcijo iz geografije, mi je rekel, da sam prihaja iz Arizone in me previdno vprašal, če vem, kje to je. Jaz pa takoj nazaj: "Yes, Grand Canyon!"

Nato je dejal, da je malo v zadregi, da pa si bo zapomnil Slovenijo po dobri volji in znanju. No, bomo videli. Ko pa je še kardinal Alojzij Amrožič na začetku maše dejal, da nas bo

pozdravil v slovenščini, smo "ponoreli", kot se je baje slišalo tudi po prenosu. Na ekranu so zaplapolale slovenske, naše zastave in s ponosom smo poslušali slovenske besede. Kako je šele potem "moj" Američan čudno pogledal!

Naslednja zadeva, ki se mi je močno vtisnila v spomin, je bila naša strnjena kolona, ko smo se vsi skupaj odpravili na Downsview. Skoraj vsak je v roki držal zastavo, večjo ali manjšo. Hodili smo skupaj, si peli in se nič ustavljali do cilja. Prehitevali smo Američane, Nemce, Hrvate, Italjane, ... Kot da nas nič ne more ustaviti.

Srečanja s papežem so vedno nepozabna. Vedno naš napolni z vero, pogumom,...in nam daje predvsem zgled. Sicer pa, katera rock zvezda ali katera druga osebnost ima moč zbrati toliko mladih na kupu. Nihče!! Po bedenju smo si naredili še manjšo zabavo. Postavili smo se v krog ter skupaj peli in plesali. In nedelja: "Vi ste sol zemlje. Vi ste luč sveta." Mladim nam zelo pomeni, da nam nekdo izkaže tako veliko zaupanje in nam zaupa tako veliko nalogo. In da imamo priložnost živeti v času, ko živi tako

velika osebnost in še pomembnejše, da imamo priložnost slišati žive besede iz njegovih ust... To je vredno vseh dežnih kapelj in vetra. In upam, da smo mu to tudi pokazali. Njemu in celemu svetu!

A Srečanje v Torontu ni bilo posebno le zaradi osrednjega dogodka. Veliko koščkov mozaika je obarvala slovenska skupnost v Kanadi in le, če sestavim vse koščke mozaika, dobim pravo sliko. Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila v imenu vseh slovenskih romarjev in njihovih družin za nepopisno gostoljubje, ki ste nam ga nudili. Za vse tople postelje, za vse prijazne besede in pogovore, za prijazne nasmehe, za palačinke, ...ogromno je tega. Še bolj pa se vam zahvaljujemo za občutek domačnosti in da ste nam dali vedeti, da smo vedno dobrodošli. Še posebej bi se zahvalili slovenskim duhovnikom, ki delujejo v Torontu: Ivanu Plazarju, Tinetu Batiču in Romanu Travarju in pa g. kardinalu Alojziju Ambrožiču, ki nas je naredil vidne in ponosne. Besede so premalo, da bi lahko zapisali našo zahvalo zato HVALA Toronto, hvala Kanada in Bog poplačaj!



PAPEŽ JANEZ PAVEL II NA OBISKU KANADE IN SREDNJE AMERIKE

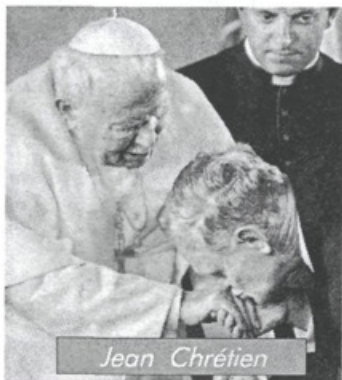
Leander Škof

S pet in pol metra visokim bronastim kipom papeža Janeza Pavla II, rojenega Karol Wojtyła v Krakowu, (glej naslovno stran) se bomo v Bramptonu pri Torontu vedno spominjali na največje katoliško srečanje v severni Ameriki.

»Svetovni Dan Mladih«, ki ga je papež pripravil v Torontu, je bil eden najmočnejših verskih obnovitev in kultov osebnosti zadnjih desetletij na našem planetu. S svojim 97. potovanjem si je 82-letni papež Janez Pavel II pridobil največje priznanje kot poglavar rimsko-katoliške cerkve in istočasno osvojil srca najbolj navdušenih vernikov nove generacije iz 170 držav, iz vseh celin. Med njimi je bilo tudi par sto mladih iz Slovenije.

Čeprav je bilo manj kot 200.000 formalno registriranih, se je skoraj pol milijona vernikov zbralo, da ga pozdravijo v Torontu. Ko je 23. julija letalo 'Alitalia' pristalo po devet in pol urnem poletu iz Rima, so zanj pripravili

hidravlično dvigalo, vendar ga je papež zavrnil. Počasi se je sam podal po 25. stopnicah navzdol do pričakujočih dostojanstvenikov. Med njimi so bili med drugimi tudi kardinal Alojzij



Bernard Weil/Toronto Star

Ambrožič, torontski nadškof, Jean Chrétien, ministrski predsednik Kanade in Mel Lastman, župan mesta Toronto.

Vsi so bili presenečeni nad papeževim nagovorom, ki je bil zelo jasen in razumljiv.

Seveda je bil papež od dolgega poleta utrujen in zato so ga kmalu s 'popemobilom' odpeljali do bližnjega heliporta, odkoder je odletel na Strawberry Island, na jezeru Simcoe. Med bivanjem v Kanadi, je bil papež tam gost bratov bazilijancev v njihovi počitniški rezidenci. Po njegovi želji je naslednji dan z motornim čolnom obiskal bližnji 'Huron Regional Center' za mentalne bolnike, kjer je vse presenetil, ko je na svoje vstopal in izstopal preko stopnic v motorno jahto, ki ga je tja pripeljala.

Prvo formalno srečanje s papežem je bilo 24. julija v 'Exhibition Parku'. Tam je takoj kot elektromagnet pritegnil okoli 400.000 mladih. Govoril jim je eno uro zelo razumljivo in prepričljivo ter jih rotil naj sledijo Kristusovim naukom biti miroljuben, ljubiti uboge in biti čistega srca. Končal pa je z molitvijo k Bogu: »Glej nanje z ljubeznijo in poslušaj njihova srca, ki so voljna svojo bodočnost tebi predati«. Mladi množici pa je dejal: »Slišal sem vaše glasove, vaše krike, vaše pesmi in občutil vaše globoko hrepenenje po sreči«.

V petek pa je mesto Toronto zaprlo, med mestno hišo in Royal Ontario muzejem, svojo najširšo in paradno Univerzitetno avenijo. Po njej je isti večer potekala uprizoritev 'Križevega pota' s 14. postajami. Besedilo za to edinstveno dramo je napisal sam papež Janez Pavel II. V tej drami so amaterski igralci, prvič v zgodovini, prikazali trpljenje, križanje in smrt Jezusa Kristusa na križu. Sveti oče se te drame ni udeležil osebno, a jo je po



televiziji, ki jo je prenašala po vsem svetu kanadska CBC, intenzivno spremljal. Uprizoritev je bila tako uspešna ter prepričljiva in papež je bil nad njo tako navdušen, da se je pred odhodom sam osebno zahvalil vsem nastopajočim; župan Toronta pa je podelil zlati ključ mesta producentu 'Križevega pota', Rev. Thomas Rosica, ki je bil tudi glavni koordinator 'Svetovnega Dneva Mladih 2002'.

Kljub slabemu vremenu se je v soboto na 'Downsview Parku' zbralo okoli pol milijona vernikov. Zgodaj zjutraj je vse zbrane premočila huda in mrzla ploha in prva pomoč je morala nekatere zdraviti zaradi hipotermije. "Nič nas ne moti, četudi smo mokri do kože, važno je le, da smo s papežem in da se pogovarjamo o prihodnosti, o miru in svobodi prihodnjega sveta", je bil odgovor večine delegatov, ko so jih spraševali novinarji in poročevalci raznih medijev.

V nedeljo zjutraj, prav ko se je papež vrnil in začel govoriti mladim med hudim naurjem in silnim vetrom, se je vreme nepričakovano izboljšalo in srečanje z njim se je nadaljevalo v skoraj idiličnem vremenu - kakor da bi ga papež posebej naročil za to priliko in za sveto mašo, ki je sledila. Organizatorji so našteali preko 800.000 vernikov, ki so bili prisotni pri tej tri-urni slovesni maši, ki jo je vodil papež Janez Pavel II.

»Vi ste mladi, jaz pa sem star in utrujen«, je nagovoril papež mlade udeležence 'Svetovnega Dneva Mladih'. »Vi ste sol zemlje, vi ste luč sveta«, jim je ponavljal geslo letošnjega 'Dneva Mladih'. Mlade je povabil, naj prispevajo k novi civilizaciji miru, svobode in ljubezni.

V ozračju miru in ljubezni so zbrani zavzeto poslušali svojega duhovnega voditelja, ki jih je pozval naj »... v mestu človeka zgradijo božje mesto. Vi ste moški in ženske jutrišnjega dne«, je poudaril papež, ki je za vedno ostal priljubljen med mladimi. »V vaših srcih in v vaših rokah je prihodnost. Bog vam je zaupal težko, a

navdušujočo nalogo, da sodelujete z njim pri gradnji nove civilizacije«.



Andrew Stawicki/Toronto Star

Papež se v nagovoru množici ni izognil neprijetni temi - pedofiliji - ki je ves čas, kot 'Demoklejev meč', visel nad največjim katoliškim srečanjem v severni Ameriki. Morda je to tudi preprečilo, da bi papež vsaj za par ur obiskal New York in se poklonil žrtvam terorizma, kjer so lani 11. septembra v prah sesuli dvojna nebotačnika.

»Zločini, ki so jih zagrešili nekateri duhovniki in redovniki nad mladimi in nedolžnimi, nas navdajajo z občutkom sramu in žalosti. Ta dejanja posameznikov iz vrst cerkve naj nas ne oropajo upanja in poguma«, je dodal in pojasnil, da je med mladimi, ki praznujejo 'Dan mladih' v Torontu veliko mladih duhovnikov, redovnic in semeniščnikov ter mnogo drugih, ki so sklenili svoje življenje posvetiti Cerkvi. »Bodimo jim blizu in podpirajmo jih«, je pozval papež. Povedal je tudi, da bo naslednji 'Dan Mladih' leta 2005 v Koelnu, Nemčija. Obisk papeža naj bi prinesel torontski ekonomiji okoli 110 milijonov dolarjev dohodka.

Čeprav je bilo to enotedensko srečanje duhovno izredno uspešno, je pa bilo finančno porazno. Nadškof Anthony Meagher, ki je predsedoval 'Svetovni Dan Mladih' komite, je izjavil, da pričakuje pomanjkljivost okoli 30

milijonov dolarjev. Pričakovali so vsaj 150,000 več registriranih romarjev, od katerih naj bi vsak vplačal za registracijo \$240.

Naslednji dan je papež odpotoval v Guatemalo s srednjo-ameriško letalsko družbo 'TACA'. Ime letala je bilo 'Mensajero de Esperanza' (Poslanec upanja). Tudi ob odhodu iz Toronta se je utrujen papež Janez Pavel II prisilil, da je šel po stopnicah peš na letalo, se pred vhom obrnil, pomahal in dal svoj zadnji blagoslov Kanadi. V okviru svoje 11-dnevne turneje je papež 30. julija v guatemalski prestolnici pred 500,000 verniki za svetnika razglasil španskega misijonarja iz 17. stoletja, patra Hermana Pedra de Petancourja, znanega kot sv. Frančiška iz Amerike. Maša je potekala na hipodromu v Ciudad de Guatemala, kjer so se zbrali verniki iz vseh srednjo-ameriških držav. Na oltarju je bil velik portret brata Pedra, prvega srednje-ameriškega svetnika. Utrujeni Janez Pavel II je še isti dan odpotoval z letalom v Mehiko,

vendar pa so ga tedaj morali dvigniti z dvigalom do vhoda v letalo.

To je bil že peti njegov obisk Mehike, kjer ga je sprejel mehiški predsednik Vincente Fox in več sto tisoč mehiških



Aliana Aponte/Reuters

vernikov. V Mehiki je v zadnjem dnevu svoje 11-dnevne ameriške turneje med mašo razglasil za svetnika prvega ameriškega Indijanca, Juana Diega. Njegova maša je potekala v baziliki Device iz Guadalupe ob obrobju mehiške prestolnice Ciudad de Mexico, katere se je udeležilo 20,000

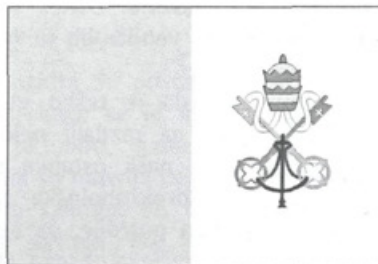
vernikov, pred baziliko pa se je zbralo več kot 100,000 Mehikancev. Svetnik Juan Diego je tako postal že 29. svetnik iz Mehike, od katerih jih je sam papež Janez Pavel II v 23. letih razglasil 27. Kasneje je tudi proglasil dva indijanska mučenika za blažena: Juan Bautista in Jacinto de los Angeles - kar je zadnja stopnja pred proglasitvijo za svetnika. Med obiskom Mehike pa je papež izgledal, v nasprotju s kanadskim relativno zdravem stanju, zelo utrujen, preden je odpotoval na 12-urnem poletu v Rim, kjer se je takoj podal v svojo poletno rezidenco pri Castelgandolfu na svoj zaslužen odmor in počitek. To je bilo najdaljše potovanje v njegovi papeški karieri.



Mexican President Vincente Fox

Andrew Winning/Reuters

Po zadnjih poročilih je papež uspešno devetič obiskal med 16. in 19. avgustom svojo rodno domovino, kjer že več kot 200 javnih šol nosi njegovo ime: 'Janez Pavel II'.



ARHEOLOŠKA IZKOPAVANJA NA LJUBLJANSKEM BARJU

Barjansko kolo zavrteło prazgodovino nazaj (Delo 22. avgusta, 2002)

Sistematično vzorčenje in dokumentiranje arheološkega lesa na Barju je prineslo neslutena odkritja. Poselitve že od petega tisočletja Najdeno leseno kolo z osjo spreminja teorije o izvoru kolesa.

Na Ljubljanskem barju poteka (za zdaj) triletni projekt arheoloških in dendrokronoloških raziskav mlajšekamene - in bakrenodobne poselitve. Vodi ga *dr. Anton Velušček* z Inštituta za arheologijo ZRC SAZU, financira pa ministrstvo za znanost, šolstvo in šport. Gre za interdisciplinarno sodelovanje med arheologi in lesarji ter uvajanje novih raziskovalnih metod v arheologijo. Že prvo leto izkopavanj je razkrilo nekaj presenetljivih najdb, ki bodo najverjetneje dodobra spremenile dosedanje vedenje o času, oblikah in načinih poselitve in bivanja Barjanov.

Arheološka izkopavanja na Ljubljanskem barju segajo že v 70. leta 19. stoletja, ko je Dragutin Dežman odkril prva kolišča, sledila pa so tudi pozneje. Kot je povedal Anton Velušček, vodja sedanjega projekta, poteka sistematično vzorčenje in dokumentiranje arheološkega lesa od leta 1995 in v dveh letih je bila narejena arheološka topografija Ljubljanskega barja, predvsem koliščarske poselitve od petega do zgodnjega tretjega tisočletja. Danes je znanih okrog štirideset lokacij, vendar jih je raziskanih le nekaj.

Velušček poudarja, da je težko govoriti o naseljih, saj so v lšci na razdalji nekaj deset metrov od gruče hiš našli ostanke stavb iz istega obdobja in dendrokronološke raziskave bodo po vsej verjetnosti potrdile, da ne gre za več naselij, marveč eno večjega obsega. Odkar od

leta 1995 arheologi sodelujejo z dendrokronologi z oddelka za lesarstvo (laboratorij vodi prof. dr. Katarina Čufar), so raziskovali na osmih lokacijah, v naslednjih letih pa nameravajo zbrati podatke za celotno Barje. Zato največ energije namenjajo vzorčenju in dokumentiranju arheološkega lesa iz drenažnih jarkov, majhnemu sondiranju, s katerim preverjajo stratigrafijo, dobivajo podatke za palinološke in arheozoološke raziskave, več vedenja o keramiki, preučujejo pa tudi sedimentologijo teh terenov. Z vzorčenjem lesa in sondiranjem na vseh znanih naselbinah bi dobili velik in reprezentativen vzorec dogajanja in natančnejšo podobo, koliko naselbin je bilo dejansko sočasnih. To za zdaj lahko potrdijo le za dve vasi ob lšci na lgu in pri Kamniku pod Krimom.

V Nemčiji jim namreč radiokarbonsko datirajo dendrokronološke krivulje, tako da je mogoče že na desetletje natančno določiti, kdaj so določena naselja in stavbe v njih nastala. Prav ti podatki, ki jih dobivajo z novimi metodami še posebej pomembno je izpiranje, s katerim pridobijo številne drobne ostanke živalskega in rastlinskega sveta in kamnin, ki so jih pri prejšnjih izkopavanjih prezrli so izredno pomembni in veliko povedo o življenju Barjanov.

Koliščarji na Barju že v 5. tisočletju

Tako so ugotovili, da so koliščarji prišli na Barje že v 5. tisočletju, pa tudi, da ni bilo kontinuirano poseljeno 2500 let, marveč samo v posameznih obdobjih. Razlogi, zakaj poselitev ni bila stalna, še niso povsem jasni. Nekateri to pripisujejo spremembam v okolju, ko naj bi se prebivalci v hladnih obdobjih in nepredvidljivih vodah umaknili na kopno, Velušček pa je prepričan, da je pomemben predvsem razlog,

zakaj so na Barje sploh prišli. Ta pa je bil ekonomski - prišli naj bi iskat bakrovo rudo. Svojo hipotezo utemeljuje z nekaterimi najdenimi predmeti, katerih izvor je daleč na severu ali nekje ob morju. Tako so leta 1998 našli približno dvajset kamnitih obročkov s premerom 2 do 3 mm. Najdba sama ni kaj posebnega, sploh ne za 4. tisočletje, ko jih je v Evropi veliko. Vendar je analiza pokazala, da gre za metamorfno kamnino, katere najbližja nahajališča so na Pohorju in severno od Karavank. Drugi primer je harpuni podobna koščica, ki je v resnici skatova kost, torej kost morske ribe v sredini 4. tisočletja na Barju. Od kod, pa se ne ve. Vse to kaže na poti, ki so jih ti ljudje opravili, na komunikacijo med tistimi, ki so živeli tukaj, in onimi nekje ob morju. Vendar se še ne ve, ali je šlo za trgovino, izmenjavo, lahko so od drugod prihajali iskat rudo, saj omenjeni obročki nekako sovpadajo z nahajališči bakra in jih je morda kdo sem prinesel hkrati z bakrovo rudo.

Drugo potrditev svoje hipoteze Velušček najde v dejstvu, da izrazito poljedelske kulture iz 6. tisočletja pri nas niso pustile nobenih sledi, pač pa se v osrednji Sloveniji pojavijo številne naselbine v 5. tisočletju, in to predvsem ob nahajališčih rude. Ko so se potrebe po bakru zmanjšale, pride do poselitvene vrzeli, čemur lahko prvič sledimo malo pred letom 3000, ko pri nas in tudi na avstrijskem Koroškem število naselbin izredno upade. V zgodnjem 3. tisočletju je bilo zanimanje za baker izredno veliko (t. i. vučedolska kultura), zato se je število naselij močno povečalo, in kolišča, ki so jih na Barju izkopavali v 19. stoletju, so bila pomembni metalurški centri. Prav tako se število naselij spet močno poveča v pozni bronasti dobi in najdišča iz tega časa v Sloveniji so izredno bogata.

Bivališča niso bila postavljena na ploščadi

Vse bolj jasni naj bi bili tudi oblika naselij ter odnosi znotraj njih in vse več se ve tudi o organiziranosti takratne družbe. Dokazano je, da

hiše koliščarjev tako kot drugod po Evropi tudi na Ljubljanskem barju niso stale na naselbinski ploščadi, marveč samostojno. Za najdišče na lšci, za katero so tudi narisali načrt, se je pokazalo, da so bile stavbe med seboj oddaljene okrog dva metra in v povprečju velike le dvajset do petindvajset kvadratnih metrov, postavljene pa tako, da je bilo izkoriščene čim več sončne energije. Posamezne hiše so bile verjetno dvignjene od tal, letošnje raziskave najstarejše naselbine na Resnikovem prekopu pa kažejo, do so stale neposredno na vodi, kar bodo skušali še potrditi s sedimentološkimi raziskavami. Vsaj za mlajše 3. tisočletje in tudi še za četrto ugotavljajo, da so bila naselja gručasta oziroma je bilo postavljenih več skupin manjših hiš skupaj. Pri naseljih iz 4. tisočletja so našli palisado, obrambno ograjo, ki so jo sprva razlagali kot valobran. Toda glede na to, da je v 4. tisočletju po srednji Evropi začel delovati nekakšen obrambni sistem okrog naselij, kar kaže, da se je v družbi začelo nekaj spreminjati, Velušček ne vidi razloga, da ne bi bilo tako tudi na Ljubljanskem barju.

Revolucionarna najdba: voz iz 4. tisočletja

Prav iz tega časa pa izvira tudi ena najpomembnejših arheoloških najdb v Sloveniji doslej lesenega kolesa z osjo. Na eni od koliščarskih naselbin na Stari gmajni pri Verdu so poleg dveh drevakov namreč naleteli tudi na leseno os s kolesom, ki ju na podlagi analize najdb v arheološki plasti, v kateri je bilo najdeno, analogno postavljajo v 4. tisočletje. Čeprav datacija za zdaj še ni dokončna, pa je dr. Velušček prepričan, da bodo radiokarbonsko datiranje in nadaljnje dendrokronološke raziskave to potrdile.

Ob najdbi se postavlja vsaj dvoje bistvenih vprašanj: kako se je kolo "znašlo" na Barju in čemu je bilo namenjeno. Glede drugega vprašanja so mnenja deljena. Nekateri menijo, da je imelo sakralni ali vsaj statusni pomen, po mnenju drugih pa je bil pomen povsem

praktičen, saj podobne vozove na dveh kolesih in s statično osjo še danes uporabljajo v Turčiji in na Kitajskem. Glede njegove pojavnosti se mnenja delijo okrog tega, ali se je razvilo avtonomno ali pa je po kdo ve kakšnih poteh prišlo z Bližnjega vzhoda. Če datacija drži, se ujema z upodobitvami (ne dejanskimi najdbami) koles v Evropi in Mezopotamiji. Tu se napaja teza, da naj bi se kolo skupaj z metalurgijo širilo z Bližnjega vzhoda proti zahodu. Vendar je problem v tem, da je med upodobitvami kolesa v Mezopotamiji in dejansko starostjo realnega kolesa na Barju lahko le majhna časovna razlika, če sploh je, kar tisti, ki zagovarjajo eno izvorno območje kolesa, opravičujejo s tem, da se je pač širilo zelo hitro. Če bodo nadaljnje raziskave potrdile, da je res nastalo okrog leta 3500, kar je v tem trenutku še vedno realno, je kolo z Barja najstarejše najdeno kolo in povsem sočasno z upodobitvami v Mezopotamiji in Evropi. Hkrati pa barjansko kolo glede razvoja kolesa favorizira Evropo in utrjuje tezo o več izvorih njegovega nastanka. Zanimivo je tudi, da so podobna kolesa

v Evropi znana le še v Švici in Baden Württenberškem, drugod pa so mlajša in vse od Nizozemske, Danske do Ukrajine tudi drugačna: pri barjanskem kolesu se je os, učvrščena v štirikotno odprtino, vrtela skupaj s kolesom, pri drugih pa se je kolo vrtelo okrog pritrjene osi. Barjanski voz - lahko bi mu rekli tudi gare, saj je bil na dveh kolesih, vlekla pa ga je volovska vprega - je po Veluščkovem prepričanju imel povsem funkcionalni namen in je bil bolj ustrezen za hribovita in težko prehodna območja brez cest kot štirikolesni. Njegova najdba bo poleg marsičesa drugega omogočila razjasniti še eno doslej manj znano arheološko področje: domača arheozoologa Borut Toškan in Janez Dirjec bosta skupaj z madžarskim strokovnjakom Laszлом Bartosiewiczem analizirala ob vozu najdene goveje kosti in na podlagi deformacij na njih ugotavljala, ali gre za ene izmed najstarejših vlečnih živali.

Milan Vogel

SLOVENSKI VERNIKI PRAZNUJEJO PRAZNIK MARIJINEGA NEBOVZETJA

Janez Temlin, Ljubljanske novice

BREZJE/LJUBLJANA - V Sloveniji je danes dela prost dan. Verniki rimskokatoliške vere namreč 15. avgusta praznujejo praznik Marijinega vnebovzetja. Kot poročajo naši sodelavci, so se množice vernih Slovencev udeležile slovesnih maš.

Najbolj odmevna pa je bila na Brezjah, kjer je maševal ljubljanski nadškof in slovenski metropolit Franc Rode.

Nadškof je množici zbranih na Brezjah spregovoril o človeških vrednotah. Kot vselej doslej v svojih javnih nastopih pa se je tudi danes dotaknil družine, šolstva in tudi medijev.

Dr. Rode je izrazil prepričanje, da družine, slovensko šolstvo in tudi mediji potrebujejo prenovo in opredelitev z novimi vrednotami.

Ljubljanski nadškof in slovenski metropolit Franc Rode je ob tem predstavil tudi svoj pogled o vključevanju Slovenije v Evropsko unijo in ob tem poudaril, da se mora Slovenija vrniti tja, kjer je nekoč že bila, to je v družino evropskih narodov.

Rode je zbrane vernike pozval k prizadevanju za skupne vrednote evropske civilizacije, kot so človekovo dostojanstvo, izostren čut za pravičnost in svobodo, zavzetost pri delu,

podjetnost, ljubezen do družine, spoštovanje življenja, strpnost ter želja po sodelovanju in miru.

Ob današnjem, za katoliške vernike tretjem največjem, prazniku pa je bilo slovesno tudi drugod po Slovenji. Tako je v cerkvi Marije zaščitnice na Ptujski gori množici zbranih vernikov spregovoril in maševal škof Franc Kramberger, na Sveti gori pri Novi Gorici pa koprski škof Metod Pirih.

Manj verni so današnji praznik izrabili za krajše izlete v naravo. Kar nekaj Slovencev pa bo »praznovalo« tudi jutri, saj so današnji dela prost dan podaljšali v krajši dopust.

Po poročanju tujih medijev so praznik Marijinega vnebovzjetja odmevno praznovali tudi v nekaterih evropskih državah.

SLOVENIJA 2002

Andreja Jamnišek

This year I was given the opportunity to accompany the graduating class of Slovenska Šola on a trip to Slovenia where we would take part in a two-week course. It was a great experience for all of us - one, I am sure, that will not be forgotten.

Initially, I think some of us were a bit concerned about the course, however, our fears were put to rest once we met some of the teachers and assistants that would guide us during the following two weeks. We started off by writing a minor aptitude exam to determine our present knowledge of the Slovenian language, after which we were placed in appropriate levels where learning would continue at a comfortable pace for each individual.

Throughout the two weeks we attended our compulsory morning classes and in the afternoon we took part in an elective communications course that focused more so on common everyday conversation. It was taking part in these courses that encouraged me to continue in furthering my knowledge of the Slovenian language for I was finally able to understand certain grammatical structures whose concepts I

could never quite grasp in the past. The teachers were so animated and excited for all of us that the students actually wanted to attend class. They were always willing to help in any way they could and, to some extent, even allowed us to decide what we wished to focus on.

Favourably, the full two weeks were not solely about schoolwork. The administration had organized several excursions and events for all students to take part in. There were several workshops for us to attend to learn how to prepare traditional Slovenian cuisine and folk pottery and learn traditional Slovenian folk songs. We were able to visit the Museum of Modern History, the Opera House and the National Assembly of the Republic of Slovenia. However, I think one of the most exciting excursions was our trip to Primorsko where we visited museums and learned about the Sečovlje salt pans and the traditional preparation of olive oil. To follow, we toured the city of Piran and were able to spend the afternoon at the seaside.

As we were situated right outside the center of Ljubljana during our course we walked into town and explored the beautiful, lively city daily

and came to know it very well. However, what was most exciting about the first two weeks of our trip was being able to come together with people from thirty different countries from around the world and witness the eagerness of all to learn about Slovenia, its language, culture and its many traditions.

In our final week we toured and visited many Slovenian historical sites not only throughout Slovenia but also in Koroška, Austria and Trst, Italy, accompanied by the Argentinian-Slovenians, a group that provided great company, as they were always happy and joyous. We visited many places including, Slap Rinka, Kočevski Rog, Knežji Kamen, Postojnska Jama, Bled and many others. Yes, we had an amusing time as we went from place to place but we were also brought to understand the hardships that many of our grandparents and other relatives had to endure while growing up.

I would like to thank my parents for raising me as traditionally as possible for I am ever so proud to be of our Slovenian nationality. I would like to thank Gospod Potočnik and my past slovenska šola teachers who encouraged us to learn about and appreciate our heritage. But, a special thank you to Sonja Kolenko and Marinka Lahey who accompanied us on this trip, who spent a great deal of their time organizing it and who made every effort to make it enjoyable and unforgettable - we have all left Slovenia with new friendships and fond memories.

I encourage all young people, especially, to take the opportunity to visit Slovenia and learn about the place where our parents and grandparents grew up. I encourage you to learn about Slovenia's past, its language, traditions, culture and heritage as we must make every effort to keep it alive in our own homes.



50-LETNICA POROKE SLAVKE IN LUDVIKA STAJANA

Anica Resnik



12. julija je minilo 50 let, odkar sta Slavka Tratnik in Ludvik Stajan sklenila zakonsko zvezo v cerkvi Mount Carmel, kjer so se od leta 1949 Slovenci zbirali k nedeljskemu bogoslužju. Poročil ju je dr. Jakob Kolarič. Ludvik izhaja iz velike kmečke družine na štajerskem Kozjaku. Na svojem prvem delavnem mestu kot knjigovodja v Šentpetru na Dolenjskem je spoznal Slavko Tratnik. Leta 1949 sta oba pobegnila v Avstrijo, kjer sta leta 1950 prišla iz taborišča v Spitalu v Kanado.

V srečni družini se je rodilo pet otrok. Najmlajši, Robert, pa je z 21. leti po težki bolezni zapustil ta svet. V slovenski skupnosti njegov spomin živi v spominskem pokalu športnega društva "Slovenija". Danes imajo vsi svoje družine. V cerkvi Brezmadežne so jim pripravili slavje s sveto mašo in ponovitvijo poročnih obredov. Župnika Ivan Plazar in Tine Batič sta darovala sveto mašo, pri kateri je sodelovalo deset vnukov in štiri vnukinje. Slavje se je nadaljevalo v Linden restavraciji.

Ludvik Stajan je v Slovenski skupnosti znan kot sposoben, pošten podjetnik (ABC Doors) in organizator. Od svojega prihoda do danes je ves svoj prosti čas posvetil cerkvenim in dobrotelnim organizacijam. Ko so gradili prvo slovensko cerkev v Torontu, Marijo Brezjansko, in tudi drugo, posvečeno Brezmadežni, je bil Ludvik vedno član odbora. Služil je tudi, pogosto kot predsednik, slovenskih ustanov (skavti, hranilnica Slovenija), finančni direktor in vodja nabiralnih akcij (Slovensko letovišče, Dom Lipa). Vedno prijazen, z nasmehom in dobro besedo za vsakogar je Ludvik vzor poštenega, vernega Slovenca, zvestega moža in dobrega očeta. Z ženo sta vzgojila prav tako dva poštena sinova in dve hčerki, jim dala izobrazbo in trdno življensko podlago - bazirano na "Moli in delaj"! Slavka mi je v pogovoru zaupala, da se z možem v petdesetih letih nikdar nista resnično sprla in prepirala pred otroki. Zasebno, pametno in obzirno sta reševala probleme in morebitna nesoglasja.

Bog naj še dolgo blagoslavlja tako družino! Ludviku pa še posebne čestitke za njegov 75. rojstni dan!



PETER IN LEA URBANC - ZLATOPOROČENCA

Anica Resnik



Lea in Peter Urbanc

20. julija sta v slovenski restavraciji Linden praznovala petdeset let zakonske zvestobe Peter in Lea Urbanc. V cerkvi Mount Carmel ju je poročil dr. Jakob Kolarič, kakor mnogo slovenskih parov iz tiste dobe.

Petrova družina izhaja iz koroške Ziljske doline, rojen pa je bil na Olševku na Gorenjskem. V času druge svetovne vojne je študiral pravo, aprila 1945 zapustil Slovenijo in končal pravne študije v Milanu, Italija. Svojo izobrazbo je nadaljeval s študijem novinarstva v belgijskem Bruslju do l. 1947, ko je emigriral v Južno Ameriko (Čile in Venezuela). Od leta 1951 živi v Torontu kjer je ustvaril uspešno potniško agencijo Kompas. V mladi slovenski skupnosti je našel svojo življensko spremljevalko

Leo Seljak in z njo ustvaril ugledno družino štirih otrok, ki imajo vsi univerzitetno izobrazbo. Lea je bila rojena v Trziču na Gorenjskem v družini treh deklic in enega fanta. Mati jim je zgodaj umrla. Oče je s pomočjo dobrih sorodnikov vzgojil vse v verne Slovence, vse dobro poznane v naši slovenski skupnosti. Lea je leta 1945 s tisoči begunci odšla v Avstrijo, nato v Italijo in leta 1948 jo je sprejela Kanada. Na torontski univerzi je dokončala šolo z diplomom Bachelor of Arts and Education in postala profesorica francoščine in nemščine. Po poroki se je posvetila družini in redno spremlja moža k nedeljski maši k Mariji Pomagaj.

Peter in Lea sta aktivna in vidna člana v naši skupnosti. Peter je kot pravnik pomagal svojim rojakom v pravnih in gospodarskih zadevah. Je bister opazovalec političnih razmer in življenja v Sloveniji. Kot poklicni novinar zna ljudem podajati resnico, da je vsakumor razumljiva.

Draga Peter in Lea, Bog vaju živi še mnogo let!

ZLATA POROKA PRI HRIBARJEVIH V TORONTU

Stane Kranjc

Petdeset let skupnega življenja, sta 28. junija 2002, v krogu svoje družine in prijateljev praznovala Dragica in Tone Hribar.

Zahvalno sv. mašo je daroval župnik g. Ivan Plazar v slovenski cerkvi Brezmadežne v Torontu. Pri bogoslužju je sodelovala Hribarjeva hčerka Dorothy.

Oba slavljenca sta bila rojena v Sloveniji, Dragica v Kamnici pri Šentjanžu na Dolenjskem in Tone v Trnju pri Pivki. Poročila sta se v Val D'orju, provinci Quebec v Kanadi, 28. junija 1952. V zakonu so se jima rodile 3 hčerke, Marija (pokojna), Dorothy in Kathy. V veliko veselje so zlatoporočencema tudi 4 vnukinje in 2 vnuka.



Leta 1956 se je družina preselila iz Val D'orja v Toronto in kmalu po prihodu so Hribarjevi pričeli taboriti na Slovenskem letovišču pri Boltonu. Tone je bil dolgo vrst let član izvršnega odbora in je mnogo doprinesel pri gradnji in napredku Slovenskega letovišča in tudi sedaj še vedno pomaga pri nedeljskem bogoslužju. Kot pridna in sposobna kuharica, Dragica je vsa leta in tudi sedaj še vedno priskoči na pomoč v letoviški kuhinji, specializirana je v pripravi domačega jabolčnega zavitka, kateremu mi pravimo na letovišču "štrudel".

Lepo pripravljena okusna večerja je bila v resavraciji "Old Mill" (Stari mlin) v Torontu, kjer sta hčerki staršem nazdravili in se jima zahvalili za neštete življenske darove in dobro vzgojo. Orkester je igral prijetne melodije, med njimi tudi poskočne polke in valčke. Zlatoporočenca in vsi navzoči so se veselo zavrteli.

Zlatoporočencema se zahvaljujemo za njune doprinose kanadski slovenski skupnosti in jima želimo zdravja ter še mnogo srečnih let.

CIRIL SORŠAK, 65. LETNIK

Anica Resnik

15. junija je Ciril Soršak s svojo družino in prijatelji praznoval svoj 65. rojstni dan v dvorani Slovenskega letovišča pri Boltonu.

Še vedno delaven, podjeten, življensko svež in bistrega duha, je lahko ponosen na svoje delo in uspehe: lastnik podjetja Monogram, družinski mož in oče treh izobraženih otrok, ustanovitelj in vodja folklorne skupine "Nagelj" skoraj 43 let. Z vztrajnostjo in srčno ljubeznijo je stotinam naših otrok predstavljal slovensko

plesno folkloro in glasbo in tako zbujal njihovonarodno zavest. Z njimi je pogosto gostoval po Sloveniji, Kanadi, Združenih državah.

S skupnim delom in disciplino je vzgajal mladino. Še vedno mu je "Nagelj" pri srcu, kateremu je posvetil dve tretjini svojega življenja. Naj ta ljubezen in vztrajnost vodi njegove učence še dolgo let!

Najvišji Umetnik, naš Stvarnik pa naj Cirila še dolgo ohranja za družino, dom in vso slovensko skupnost.



60TH BIRTHDAY PARTY FOR FLORJAN MARKUN



On May 30, 2002, a surprise party was held for me to celebrate my 60th birthday. It was held at The Croatia Restaurant, which is a sponsor of our radio program. I wish to thank my family for organizing this wonderful event and others who attended and made this a most memorable occasion for me!

Special thanks to my cousin from Slovenia, my brothers and sisters and their families from the US, and all of my friends.

Among many beautiful gifts, I also received a grandfather clock which I wanted for many years.

Sincerely, Florjan Markun

novice - FAX & INTERNET - zanimivosti

Edini tiskani medij avstralskih Slovencev, mesečnik "Glas Slovenije", je prenehal izhajati s prvim julijem. Njegova urednica, Stanka Gregorič, se po 28. letih za vedno vrača v Slovenijo.

Začetkom julija je bila kanadska državna sekretarka za multikulturalizem in ženska vprašanja, Jean Augustine na tridnevem obisku Slovenije s kanadsko veleposlanico za Slovenijo, Marto Moszczensko. Obisk se je končal na Ministrstvu za zunanje zadeve. Razgovor z njo je objavljen v tej številki Glasila.

Evropska Unija v svojem programu za varstvo narave finančno podpira tudi zaščito rjavega medveda v Sloveniji poleg štirih habitatov petih vrst dvoživk in sedmih vrst metuljev živečih na Krasu.

Tibetanski Dalajlama je ob obisku Ljubljane prinesel s seboj posebno 'mandelo', ki je likovna stvaritev iz raznobarnega peska, ki so jo pripravili tibetanski menihi. Ob koncu obiska so pesek iz mandale stresli v reko Ljubljanico, kljub pritožbi vsaj enega meščana, ker so to storili brez dovoljenja. Tudi kitajsko veleposlaništvo je uradno protestiralo obisk Dalajlame.

7. julija so na Slovenskem letovišču pri Boltonu, Kanada, praznovali 43. Slovenski dan. Glavni govornik je bil častni Generalni Konzul RS gospod Jože Slobodnik. Njegov govor je v celoti objavljen v tej številki Glasila.

8. julija je bilo v Ljubljani vseslovensko srečanje Slovencev z vsega sveta, tako tistih iz zamejstva kot onih, ki živijo v evropskih in izvenevropskih državah. Udeležence so nagovorili Borut Pahor, Franc Pukčič, Dimitrij Rupel, Iztok Simoniti in Janez Janša.

Mednarodna zveza za nogometno zgodovino in statistiko je po svetovnem prvenstvu proglasila Špansko premierno ligo kot najboljšo. Druga je

angleška premierna in tretja pa italijanska 'Serie A', medtem ko je argentinska še vedno najboljša v Južni Ameriki. Slovenska SiMobil pa je petdeseta.

Jadransko morje je letos spet 'cvetelo', kar je edinstven primer na svetu. Pod morsko gladino se je začela nabirati sluz že sredi junija, ki se je pozneje dvignila in so jo s posebnim ekološkim plovilom kasneje začeli odstranjevati. Za ta pojav se zanimajo že tudi ameriški strokovnjaki.

Albansko veleposlaništvo v Ljubljani je sporočilo, da med turistično sezono med 15. junijem in 15. septembrom lahko vstopijo na ozemlje Albanije vsi lastniki veljavnega potnega lista RS.

Sedaj lahko slovenski državljani potujejo v Francijo brez potnega lista, samo z veljavno osebno izkaznico, kar je tudi dovoljeno za Avstrijo, Italijo, Švico, Liechtenstein, Madžarsko in Hrvaško.

Sredi julija je 23-letna Belgijka v kovček, ki ga je komaj nosila, skrila svojega 26-letnega ljubimca in ga poskušala pretihotapiti iz Grčije v Italijo. Cariniki v pristanišču Brindisi so kovček odprli in iz njega se je zvalil Ismael Klica, katerega so takoj z naslednjim trajektom vrnili v Grčijo. Belgijko so pa pripravili zaradi ilegalnega priseljevanja.

Slovenski maturanti so se letos dobro odrezali. 90.6% jih je bilo uspešnih, kar je 3.5% več kot lani.

24-letna hči guvernerja Floride, Jeba Busha, in nečakinja ameriškega predsednika Busha je ponovno pristala za zapahih zaradi mamil. Približno istočasno je bil tudi 17-letni britanski princ kritiziran v tisku zaradi popivanja in kajenja hašiša.

Konkurenca je prisilila McDonalds' restavracije v Hongkongu tudi nuditi riž po 27. letu obstoja, kar že več let nudi v Indoneziji, na Tajskem in Filipinih.

Ameriški filmski institut je proglasil kot najlepšo filmsko ljubezensko zgodbo vseh časov film 'Casablanca'. Rick (Humphrey Bogart) in Ilsa (Ingrid Bergman) pa sta bila izbrana za najlepši filmski par. Finančno najdonosnejši film 'Titanic' pa je pristal le na 37. mestu.

Ministrstvu za Zunanje Zadeve RS je vzelo točno sedem mescev po objavi v Delu (20. decembra lani) preden je predsednik Milan Kučan uradno potrdil Veroniko Stabej za Veleposlanico v Kanadi. Dobrodošla med kanadskimi Slovenci in upamo, da se je medtem uredništvo Dela že primerno opravičilo za žaljivke napisane na njen račun!

V zadnji dobi smo bili priča izkoriščanju velikih korporacij in njihovih voditeljev, medtem ko se ni moglo najti zatočišč in podporo za naraščajočo brezdomstvo, siromaštvo, brezposelnost in begunstvo. Splošno pomanjkanje etičnih in moralnih standardov pa ne najdemo samo pri korporacijah ampak tudi pri drugih ustanovah in v političnih voditeljih. Celo predsednik George Bush in vsaj en njegovih ministrov, kakor tudi kanadski Jean Chretien s svojim kabinetom, so bili obtoženi nezakonitih dejanj, ki sedaj počasi prihajajo na dan (da ne omenimo obtožb naperjenih proti slovenskim vrhunskim politikom). Zgodbe ameriških korporacij 'World.Com', 'Enron') in teh v Kanadi ('Bre-x', 'Loewens', 'Nortel'), niso samo prispevale k rekordnim zgubam na svetovnih borzah in k nezaupanju investorjev, temveč so tudi dokazale, da so države nesposobne kontrolirati njihove nepoštenosti in zlorabe v gospodarskih in političnih arenah.

Med proučevanjem, zakaj papige posnemajo človeški govor, so ameriški znanstveniki ugotovili, da papige 'čebljajo' zato, ker si želijo

navézati stik. S to ugotovitvijo je možno pojasniti, zakaj papige tako dobro posnemajo besede, ki jih izgovarja človek. Posnemanje je zelo pomembno za socialno pripadnost ptic, hkrati pa je dober način za iskanje prijateljev v džungli.

Global TV je med večernimi novicami prenašal kratko poročilo o naši znani Sarah Evans. Prikazali so jo nasmejana in veselo z njenim računalnikom, kako navdušeno živi samostojno v svojem novem stanovanju, kljub svoji bolezni, poznani kot 'cerebral palsy'.

21. julija so se začeli mladi katoličani z vsega sveta, iz 170 držav, zbirati v Torontu na 17. svetovnih dnevih mladih z naslovom: »Vi ste sol zemlje... Vi ste luč sveta!« Prireditelji so pričakovali preko 300.000 mladih z vsega sveta, registriranih pa jih je bilo manj kot 200.000. Veliko zanimanja za srečanje je bilo zlasti med mladino iz držav tretjega sveta. Kanadske oblasti pa so zaradi strahu pred nezakonitimi priseljenci okoli 6.000 mladim iz držav tretjega sveta zavrnile prošnje za vizume. Na srečanje v Kanado je odpotovalo tudi skoraj 200 mladih iz Slovenije.

V Kopru je 21. junija hrvaška država odprla konzulat R.H., ki ga bo vodil častni konzul Božo Dimnik, ki je tudi predsednik 'Društva slovensko-hrvaškega prijateljstva'.

Avstrijski sklad za spravo je doslej pozitivno rešil približno 1500 vlog in izplačal 390 odškodnin Slovincem, ki so bili na prisilnem delu v ozemlju Avstrije med nacističnem režimom.

Iz programa o Sloveniji je RTV Srbija 21. julija med drugim poročala sledeče: Slovenci so po odhodu iz jugoslovanske skupnosti najprej doživeli šok, ki je bil morda malo manj težak in boleč, kot v Srbiji. Resnici na ljubo, Slovenija je nastopila svojo samostojno pot brez 60% nekdanjega trga, gospodarska dejavnost pa se je

zmanjšala za več kot 40% in tretjina dela zmožnih ljudi je ostala brezposelna. Danes pa ima Slovenija dvakrat večji družbeni proizvod skorajda evropski standard in na poseben način privatizirano gospodarstvo, ki namesto da čaka, sedaj izvaža dve tretjini vsega, kar izdelata. Poleg tega so se Slovenci odločili za opiranje na lastne sile, namesto da bi čakali na zunanjo pomoč. Jasno je postalo, da slovenski podjetniki ne čakajo, da se priložnost ponudi, ampak sami priskrbijo zanj, brez kakršnokoli mešetarjev in 'častnih gospodarskih konzulov'.

Papež Janez II je 23. julija priletel na svojem 97. potovanju v Kanado, kjer se je udeležil 'Svetovnega dneva mladih 2002', nato pa je nadaljeval v Guatemalo in Mehiko, kjer je kanoniziral dva svetnika in razglasil dva Indijanca za blažena. V Kanadi ga je pričakalo preko četr milijona mladih z vsega sveta, pri njegovi sveti maši pa je prisostvovalo preko 800.000 vernih.

Zanimivo, vendar ne presenetljivo, pa je dejstvo, da je večina medijev v Sloveniji le na kratko omenila papežev 11-dnevni obisk Kanade in Srednje Amerike, medtem ko so barcelonsko 'Aids' konferenco obširno opisovali in podrobno analizirali. 'Delo' bi tudi bilo 'Ne-Delo', če ne bi pod strupenim peresom in divjo domišljijo Toneta Hočevarja 'odkrilo', da je Vatikan namenoma načrtoval papežev obisk in razglašanje novih svetnikov Srednje Amerike tako, da se je končal v Mehiki; s tem je namreč Cerkev dosegla, da bo »... prvenstvo za vekomaj pripadalo španskim pokrščevalcu, ne Indijancu«. Svojo neodgovorno in pristransko novinarsko vlogo je prikazal par tednov kasneje, ko je napovedoval, da bo papež po obisku Poljske tam ostal in se upokojil, ker ima v ta namen Vatikan »... že dolgo pripravljeno hišico s pogledom na Tatre«.

29. julija je priletel črn Boeing 737 na brniško letališče z zlatim napisom TRUMP. Eden najbogatejših Američanov, Donald Trump, se je do Ljubljane nato zapeljal s svojo dolgoletno

spremljevalko in fotomodel iz Sevnice, Melanijo Knavs. Pričakala sta ju njena starša in pred njegovim odhodom v New York so imeli družinsko večerjo v blejskem hotelu Toplice. Melanija pa je ostala še za nekaj dni na obisku pri starših.

Enajst let po prisegi prve generacije slovenskih vojakov, njihove uniforme dobivajo muzejsko vrednost. Muzeju novejša zgodovine je bila podarjena celotna oprema enega prvih slovenskih junakov njegovo ime pa ni znano.

Ruski predsednik Vladimir Putin je podpisal zakon o prosti trgovini s kmetijskimi zemljišči, kar bo prvič po letu 1917, ko so bila vsa zemljišča prisilno nacionalizirana. Vendar so tuji državljani izvzeti, lahko si pa zemljišča le najamejo za največ 49 let.

Z zakonodajo Slovenija skuša omejiti porabo alkoholnih pijač. Sedaj nas uvršča uporaba alkohola na prebivalca med države z največjo uporabo alkohola.

Potnica na hitrem vlaku TGV v bližini Pariza je rodila sinka. Sprevodnik je takoj našel potujočega zdravnika in zaprosil potnike prvega razreda, da so zapustili vagon. Začasno so tudi ustavili vlak na postaji Masi, ki je postala rojstni kraj novorojenčka.

V Vrbi na Gorenjskem so začeli z obnovo Prešernove rojstne hiše iz 17. stoletja. Obnova, ki naj bi stala 14 in pol milijonov tolarjev, bo v celoti financirana od ministrstva za kulturo. Popravila bodo končana koncem septembra in hiša bo medtem zaprta vsem obiskovalcem.

Novi odbor direktorjev ontarijske elektrarne 'Hydro One' je odpustil predsednico Eleanor Clithmore zaradi zlorabe svojega položaja in na njeno mesto imenovala Toma Parkinsona, bivšega predsednika večjega državnega elektrarnega podjetja v Avstraliji. Več o tem v rubriki »Mnenja«.

Turški parlament je koncem julija z veliko večino glasoval za razpis predčasnih volitev, ki bodo potekale 3. novembra letos, namesto aprila leta 2004. To naj bi rešilo trenutno vladno krizo in silno skrajšalo mandat turškega premiera Buelenta Ecevita. Kmalu nato so tudi odpravili smrtno kazen in sprejeli paket reform za hitrejši sprejem v EU.

Janez Drnovšek je čestital hrvaškemu kolegu Ivici Račanu ob ponovni izvolitvi za predsednika hrvaške vlade. Istočasno je tudi izrazil svoje prepričanje, da bosta obe vladi nadaljevali v duhu lanskoletnih uspešnih pogovorov, ki naj bi utrdili slovensko-hrvaški prijateljski odnos.

Račan pa je izjavil, da predlog razmejitve v Piranskem zalivu ni mogel uspeti, ker na hrvaškem ni bilo volje; če bi v enem valu uredili vprašanje Pirana, bi ob tem tudi rešili vsa druga vprašanja: deviznih vlog hrvaških varčevalcev v nekdanji Ljubljanski banki, nuklearni elektrarni Krško, pa tudi avtocestne povezave Hrvaške z Evropo, ki je za Hrvaško življenjskega pomena.

Pet mesecev po zimski olimpijadi v Salt Lake City so v Italiji aretirali ruskega mafijca Alimzhana Tokhtakhounova in sedaj čakajo na njegovo izročitev ameriškim oblastem. Ta ruski mafijec naj bi uspešno podkupil sodnike, da so glasovali zlato medaljo za ruske umetnostne drsalce, čeprav je kanadski par (Sale in Pelletier) drsal brezhibno in bolje, kot ruski par. Baje je Tokhtakhounov že vnaprej vedel za končne rezultate. Kanadska olimpijska predsednica 'Skate Canada', Marilyn Chidlow, pa zahteva, da se olimpijska pravila takoj spremenijo, da se tako preprečijo podobne zlorabe v bodočih olimpijadah.

V New Yorku so aretirali dva direktorja WorldCom-a, Scotta Sullivan in Davida Myers, a sta bila še isti dan na prostosti, po plačilu varščine, ki je skupno znašala 12 milijonov dolarjev.

V Ljubljani pa je predsednica 'Helsinškega monitorja Slovenije' na tiskovni konferenci izjavila, da je sedanja slovenska država izvedla več nezakonitih deportacij izbrisanih prebivalcev iz Slovenije, kar je ena od metod etničnega čiščenja Slovenije in kar njej lahko škodi pri vstopu v Evropsko Unijo. Ministrstvo za notranje zadeve RS odločno zavrača in zanika očitke predsednice 'Helsinškega monitorja'.

Istočasno pa je znani slovenski pravnik v pokoju, Stanislav Klep, na novinarski konferenci (na podlagi dveh odločb jeseniškega sodišča in v imenu 'Združenja ob Lipi sprave', 'Civilne družbe za demokracijo in pravno državo' ter 'Združenja za odpravo krivičnih sodb') zahteval odstop ministra za pravosodje, Ivana Bizjaka, spričo »kričeče tolerance nepoštenja v pravosodju«. Niti Titova Jugoslavija, niti današnja Slovenija se z zakonitostjo ne moreta pohvaliti. Prisotne novinarje pa je posvaril, saj v precejšnji meri sodelujejo s sedanjo oblastjo, da bo ob nepravilnem poročanju obvestil Svet Evrope, kar bi po njegovem mnenju ogrozilo vstop Slovenije v Evropsko Unijo.

'British Airways' je za 11. september odpovedal tretjino poletov v ZDA, saj ta dan mnogo potnikov ne želi leteti čez Atlantik.

Letošnja inflacija v Sloveniji znaša 7.2% v primeri s 6.8% lani.

S prvim avgustom so se v Sloveniji zvišale cene električne energije (2%), železniškega prevoza (6.8%), uporabo cest (4.2%) in mobilnih telefonov (40%).

Njena ekselenca, Veleposlanica RS za Kanado, Veronika Stabej, je končno priletela v Kanado, kjer smo jo vsi že težko pričakovali. Preteklo je več kot sedem mesecev, odkar je bila v Ljubljani imenovana za to pozicijo. Po izobrazbi je profesorica francoščine in angleščine ter literature. Med leti 1993 in 1997 je bila zaposlena v Uradu predsednika vlade, kjer je bila

odgovorna za odnose z javnostjo (PR). Nato je bila tri leta kot pooblaščenica ministrice na veleposlaništvu RS v Parizu. Dobrodošla v Kanadi!

Od 5. avgusta so modri potni listi RS samo še zgodovinski spomin na začetek slovenske samostojnosti. Trenutno je v Sloveniji vloženi okoli 700.000 vlog za izdajo rdečih potnih listov. Nove potne liste je možno dobiti tudi v Kanadi. Za podrobnosti pokličite Veleposlaništvo RS ali pa pisarno častnega Generalnega Konzula.

Psi so veliko bolj inteligentni, kot smo menili doslej. Zmožni so seštevati in odštevati. Znanstveniki menijo, da so to sposobnost podedovali od predhodnikov volkov.

Neka Italijanka je pred kratkim odkrila, da je že šest mesecev poročena, čeprav je še vedno samica. Blizu Milana, na obisku lokalnega magistrata, kamor je šla po potrdilo o samskem stanu, je izvedela, da je poročena. Neki Romun je našel njeno zgubljeno osebno izkaznico, nanjo prilepil fotografijo druge ženske, s katero se je poročil in tako dobil dovoljenje za bivanje v Italiji.

Mladi par iz Velike Britanije, ki si je po internetu poceni nabavil svojo letalsko vozovnico za mesto Sydney, je presenečen in razočaran pristal v Sydney, N.S., Kanada, namesto v Sydney, Avstralija. Svarimo zato vse naše bralce, če kupujejo svoje poceni karte preko interneta za London, GB, naj pazijo, da ne bodo pristali v London, ON!

Kanadski mesečnik 'European reporter' priporoča v svoji avgustovi izdaji »očarljivo poletje na slovenski jadranski obali«, čeprav meri samo 47 km. Primerja jo s francosko Provence in italijansko Beneško regijo. Priporoča tudi domača rdeča vina, ki naj bi bila ena najboljših na svetu. S slikami tudi opisuje mesta Koper, Izola, Portorož in Piran.

Koncem julija je v izolski bolnici umrl starejši

nemški turist zaradi okužitve z bakterijo '*legionelle pneumophila*', kar povzroča legionarsko bolezen. Iz Nemčije so tudi dobili obvestilo, da se je tudi okužilo pet turistov iz skupine, s katerimi je potoval pokojni. ZZV (zavod za zdravstveno varnost) je takoj odredil zaprtje dveh traktov hotela 'Koper', kjer so turisti bivali, in jih temeljito razkužil.

24-letna Jolanda Čeplak, nova evropska prvakinja v teku na 800 metrov, je pokazala, da po povratku v domovino lahko leti skoraj tako hitro, kot je en dan preje v Muenchenu na olimpijskem štadionu. Najprej je svojo zlato kolajno pokazala Ljubljančanom v 'Cityparku', uro kasneje Mariborčanom v 'Europarku' in končno pa je s helikopterjem pristala v svojem rodnem Velenju, kjer jo je pričakalo 2000 navdušenih someščanov.

Odvetnik Janeza Janše, Jože Hribernik, je sporočil, da po odločitvi Okrožnega sodišča v Ljubljani trditve Trohe, ki je januarja lani dal izjavo za časnik Večer, da naj bi poslanec Janša "ukazal postaviti eksplozivo pod avtomobil poslanca Zmaga Jelinčiča", niso resnične. Troha mora po odločitvi sodišča zaradi teže svojih neresničnih trditvev in njihove odmevnosti v javnosti in medijih svoje trditve preklcati. V časopisu Večer pa mora na svoje stroške objaviti sodbo Okrožnega sodišča v Ljubljani v roku 15. dni, Janši pa mora plačati milijon tolarjev odškodnine.

Minister pravosodja Ivan Bizjak se je med počitnicami na Gorenjskem poškodoval pri padcu s kolesa. Udaril se je v glavo vendar njegovo zdravstveno stanje ni kritično.

Mehiški predsednik Vincente Fox je odpovedal srečanje v Texasu z ameriškim predsednikom Georgem Bushom zaradi usmrtnitve mehiškega državljana Javierrja Suareza.

Priljubljeni Elvis Presley, katerega 25. letnica smrti je bila proslavljena 16. avgusta v njegovem

rojstnem kraju Memphisu, kjer se je zbralo tisoče oboževalcev "Kralja rock & roll-a".

Katastrofalne vodne poplave po Evropi so presegle poplave iz leta 1845, ki so doslej veljale za najhujše v zgodovini Evrope. Pričakujejo stotine žrtev in stotisoče prebivalcev je zgubilo svoje domove. V Sloveniji so poplave povzročile relativno malo škodo, medtem ko zlasti v Nemčiji, Češki in Rusiji razdejanje presega več milijonov dolarjev.

Janez Pavel II je na svojem 98. potovanju med 16. in 19. avgustom kot papež že devetih obiskal svojo rodno domovino, kjer ga je pričakala četr milijona sorojakov. V soboto je v Krakovu posvetil novo cerkev 'Božjega usmiljenja' in razglasil poljsko redovnico kot novo svetnico sv. Faustino, ki jo je pred dvema letoma proglasil za blaženo. V nedeljo na odprti maši, kjer se je zbralo okoli dva in pol milijona vernikov, pa je ostro napadel gensko teorijo, češ da danes »... človek živi, kot da Bog ne obstaja«. Tedaj je tudi razglasil za blažene tri poljske duhovnike in eno redovnico. Končal pa je svoj štiridnevni obisk Poljske z obiskom grobov staršev in brata, potem ko se je poslovil od zbrane množice s temi besedami: »Rad bi dodal 'na svidenje', a to je popolnoma v božjih rokah«. Kot načrtovano se je 19. avgusta utrujen vrnil v Rim in tako ponovno dokazal neresničnost namigov medijev, da bo ostal v domovini in se tam upokojil, kar je tudi poročalo Delo.

Na 50. dan plavanja je slovenski maratonski plavalec Martin Strel preplaval načrtovano daljavo reke Misisipi. 23. avgusta je že priplaval do mesteca Rosedale.

Kanadski ministrski predsednik Jean Chrétien je nepričakovano izjavil, da ne bo vnovič kandidiral in bo odstopil februarja 2004, kar je presenetilo ne samo opozicijo, ampak tudi razdvojene liberalne poslance.

Fakulteta za organizacijske vede (business administration - FOV) iz Kranja bo v bodoče tesneje povezana z znano kanadsko "University of Western Ontario". To zagotavlja pogodba o izmenjavi študentov, ki sta jo podpisala dekan FOV dr. Jože Florjančič in dr. Brian Timney, dekan omenjene kanadske univerze, kjer študira veliko otrok kanadskih Slovencev - zato ima izmenjava študentov še toliko večji pomen.

Skupina Hrvatov se je zbrala na dvorišču piranskega občinskega svetnika Joška Jeraša, ki živi na levem, to je na hrvaškem bregu Dragonje. Sneli so njegovo EU zastavo, obesili hrvaško in njegovi družini grozili s smrtjo. Joško Jeraša so kasneje aritrali in je sedaj okrožnem sodišču v Puli, kjer je bil obsojen na 30 dni zapora. Tam je takoj začel protestirati z gladovno stavko. S tem demonstrira in si prizadeva, da bo tako njegov dom ostal v Sloveniji, kot je vedno bil.

Hrvaška si očitno želi razveljaviti že doseženi sporazum in novi krog pogovorov, za slovensko stran so pa pogajanja končana.



Zunanji minister Dimitrij Rupel pa je tudi poslal svojemu hrvaškemu kolegu Piculi, naj obišče Slovenijo, kjer naj bi imels odkrit in

(nadaljevanje na strani 32)

ODPRTO PISMO DR. IZTOKU SIMONITIJU, SEKRETARJU URADA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Spoštovani gospod sekretar dr. Simoniti,

Sprejmite moje iskrene čestitke ob Vašemu imenovanju za sekretarja Urada Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu v upanju, da nam boste odmerili ves vaš čas in pozornost.

Najprej naj Vam iz mojega vidika na kratko analiziram dosednji odnos RS do izseljenih Slovencev, predvsem tistih živečih v prekomorskih državah. V zadnjem desetletju je RS za svoj denar, ki ga je namenila Slovencem po svetu dobila v povračilo zelo malo. Po letu 1991 se je zelo malo Slovencev iz tujine vrnilo v domovino, še manj pa slovenskega kapitala iz tujine, v nasprotju s Hrvati, ki so se medtem masovno vračali s kapitalom v Hrvaško. Vzrok temu si je težko razlagati. Morda Slovenci živijo bolj v duhu latinskega pregovora »ubi bene ibi patria« (*kjer je dobro, tam je domovina*).

Do danes dr. Drnovškova liberalna demokracija ni pokazala večjega zanimanja, morda v zgrešeni miselnosti, da živi v tujini samo organizirana politična desnica. Nasprotno, vsaj dve tretjini Slovencev živi neorganizirana in se bolj ukvarja z lastnimi poklicnimi in gospodarskimi napredki in si tako pripravlja boljše življenje zase in za svoje potomce. Zgodovina bo govorila o povojni slovenski politični in ekonomski emigraciji, da se ta po letu 1991 ni vključila v politični in ekonomski proces novo nastale suverene Republike Slovenije in je pomrla v tujini 'v slovenskem jeziku'. Za

seboj so pa zapustili mlade generacije Slovencev, šolane in bogate na podlagi dedovanja kapitala zelo »varčevalnih in uspešnih« staršev, ki so se tam asimilirali.

Tako lahko začnemo z »novo zavezo« Slovencev po svetu. Tem novim generacijam morate pokazati Slovenijo novega tisočletja, Slovenijo uspešnih podjetnikov, mladih strokovnjakov in znanstvenikov, ki so na svetovni ravni in tudi kot deželo turizma drugače bodo te mlade generacije po svetu za vedno izgubljene. V prihodnjih desetletjih bosta druga in tretja generacija Slovencev v tujini podedovala kar zajeten kapital, ki bo ta slovenska mladina, tehnično izobražena in uspešna v svojih poklicih lahko investirala v Sloveniji, bodisi v turizmu, finančnih ustanovah ali industrijskih podjetjih matične Slovenije. Slovenska vlada pa mora imeti iskreno voljo, da jih poišče in izkoristi njihovo znanje in kapital v obojestranski dobrobit.

Kakšno naj bi bilo bodoče sodelovanje slovenske vlade z drugo in tretjo generacijo Slovencev po svetu, da bi bilo racionalno in obojestransko uspešno? V tem bi se morala aktivirati matična Gospodarska zbornica Slovenije (GZS), ki že sedaj po Balkanu odpira svoja predstavništva. Vendar v ekonomskem sodelovanju s Slovenci po svetu pa do danes ni odziva. Najbolj donosno bi bilo, da GZS v sodelovanju z Ministrstvom za Zunanje Zadeve imenuje v državah, kjer živi veliko Slovencev, svoje akademsko izobražene in usposobljene, strokovne ekonomske svetnike. Ti svetniki naj bi

se aktivno seznanili in ozko povezali z uspešnimi slovenskimi poslovneži, ki živijo v teh državah, in nato po kritični analizi možnostnega trga začeli skupno pospeševati donosen izvoz in uvoz v dobičkonosnih ekonomskih sektorjih. V to bi se lahko istočasno vlagal tudi kapital Slovencev druge in tretje generacije v obojestransko korist.

Po zadnjem popisu prebivalstva v Sloveniji Slovenci izumirajo v matični domovini in nikakor ne morejo prekoračiti magične številke dveh milijonov. V kolikor se rodnost slovenskih žena ne poveča, bo nov priliv prebivalstva iz tujine nujen za preživetje Slovenije, čeprav o tem v Sloveniji le malokdo premišljuje. Zakaj ne povabiti nazaj mlade, slovensko govoreče družine iz Argentine, ki so večina dobro izobražene. Te družine bi se v Sloveniji hitreje znašle kot družine drugih narodov in polti. Seveda bi potrebovale začetne pomoči pri priseljevanju, ki bi se kmalu odplačal in preplačal, čim bodo postale produktivne enote v slovenski ekonomiji. Zato predstavniki slovenske vlade in drugih, ki se zanimate za dobrobit izseljencev, Slovenci v tujini pričakujemo od vas manj lepih besed, manj raziskovalnih in arhivskih komisij, ampak več konkretnih dejanj in takojšnje pomoči Slovincem v Argentini.

ODVEČNI ČASTNI KONZULI

(Peter Urbanc, Toronto)

Iz seznama konzulatov Ministrstva za Zunanje Zadeve (MZZ) je razviden častni konzulat Republike Slovenije v Irishtown, New Brunswick, s konzulom dr. Ginette Gagne Koch. Lokacija je nemogoča, delokroga tam ne more biti. Po drugi strani bi bil častni konzulat dobrodošel v mestu Montreal. Tam je primerna skupina naših izseljencev in je tudi velik gospodarsko-kulturni center francoske Kanade.

Druga neumnost je ustanovitev drugega častnega konzula v Toronto. Tu imamo že dolga

Spoštovani dr. Simoniti, po mojem so potrebne sledeče prioritete v delu s Slovenci po svetu:

1. Vzpostaviti stik z drugo in tretjo generacijo Slovencev po svetu v aktivnem sodelovanju s slovenskim gospodarstvom;
2. Imenovanja sposobnih in strokovno izobraženih ekonomskih svetnikov pri slovenskih diplomatskih delegacijah v tujini;
3. Nuditi takojšnjo pomoč Slovincem v Argentini, da se lahko preselijo v Slovenijo saj Slovenija nujno potrebuje mnogo novih priseljencev.

V zaključku Vam želim veliko uspeha v dobrobit Slovenije in v dobro mlajših slovenskih rodov po svetu, kar zahteva novega prijema ter nove vizije v koraku z enainvajsetim stoletjem.

Vladimir Urbanc, Montreal, Kanada.

leta častni konzulat in izvrstnega častnega generalnega konzula, gospoda Jožeta Slobodnika. Sedanji konkurent naj bi bil velik pobudnik in lobist na gospodarskem polju. Do sedaj zgleda ni bilo nič s tem saj slišati ni bilo.

Očividno imamo take konzulate, da ugodimo družabni ambiciji posameznikov in interesi Republike Slovenije niso razvidni!

DIGNITAS: SLUZ SLOVENSkih MEDIJEV SPROŽIL SLUZAVOST NJIHOVIH KRITIKOV

Ljubljanske novice - N. Kodela

LJUBLJANA - V okviru založbe Dignitas izhaja Revija za človekove pravice, tokratna številka pa je izšla pod pomenljivim naslovom Medijska konstrukcija slovenske realnosti.

Urednik revije Peter Jambreč se je na novinarski konferenci ob predstavitvi Revije vprašal, koliko je slovenska realnost sploh še realna, saj naj bi jo s svojim nepluralnim poročanjem ustvarjali mediji, ob tem pa rušili še zadnje stopnje demokracije. Tisk se po navedbi Jambreča večkrat primerja s četrto vejo oblasti, biti bi moral nadzornik oblasti, vprašanje pa je, kdo nadzira nadzornike? Po večinskem mnenju omizja na novinarski konferenci tega ne počne nihče, in ko je Bajukova vlada sklicala strokovno skupino, ki je preverjala pluralnost medijev, se je slednja trditev izkazala za več kot resnično. Ljubi bog je, po Jambrečevem mnenju, v Sloveniji ne le neviden, pač pa tudi neslišen. Raziskava strokovne skupine je vključena v zadnjo številko Dignitasa, revija pa je morala iziti s pomočjo sredstev ameriškega veleposlaništva, saj naj bi vladni urad za informiranje skupini odtegnil sredstva namenjena publiciranju same raziskave.

In kakšni naj bi bili slovenski mediji? Največja težava je v pomanjkanju pluralnosti, le-ta pa naj bi bila predpogoj za demokratičnost celotnega sistema. Vsi dnevnikarji naj bi podpirali delo vlade ter žaljivo, nespodobno in nekulturno pisali o opoziciji. Po mnenju omizja, ki je bilo sestavljeno iz Janeza Jerovška, Nika Grafenauerja, Petra Jambreča in Andreja Aplenca, so torej slovenski mediji enobarvni, vsebine so homogenizirane, vlada preko njih uspešno propagira svoj politični program. Skratka, slovenski mediji so sluzavi. Jezik je nekulturen, brutalen, aroganten, podivjan, če opoziciji že uspe objaviti katerega

svojih komentarjev, pa ne požanje nikakršnega odziva. V ekspertizi so največkrat omenjeni Boris Jež, Mateja Babič, Vlado Miheljak.... Seveda pa ne manjka niti kritike »nacionalne« televizije. Kako je proslava v Teharjah, kjer se je zbralo več kot 3000 ljudi, v častniku omenjena le kot stranska notica, vsaka proslava Zveze borcev pa obravnavana kot osrednja tema?

Če vas torej zanima, kako medijski monopol vpliva na vprašanja hegemonije družbe, kaj so mehki in kaj trdi prijemi usmerjanja javnega mnenja, kako indoktrinirano delujejo raziskave javnega mnenja in kakšno naj bi bilo pravzaprav poslanstvo medijev, bo treba pač prelistati zadnjo številko Dignitasa. Pri tem pa ne gre pozabiti, da se je v slovenske medije krepko usidral kapital, na tržišču ostanejo tisti, ki se finančno lahko pokrijejo. So pisci Dignitasa pozabili na Republiko in Slovenca? Dvoje desnih časopisov je na tržišču propadlo, zahtevati vladne dotacije za izdajanje časopisa, ki bi medijski prostor na slovenskem naredil malce bolj pluralen, pa je (milo rečeno) trapasto. Prav desnica prisega na tržno gospodarstvo, svoj časopis pa naj bi financirali iz države podpore? Za sličnost »ljubega boga« se bo treba potruditi kako drugače.



HYDRO BROKE FAITH WITH PEOPLE OF ONTARIO

Leander Škof

Since the vast majority of Slovenians in Canada reside in Ontario, we decided to publish the entire editorial in the Toronto Star on July 24, 2002 under the above heading. Contact your MPP and ask him (her) to vote against the privatization and thus be spared of excessive hydro rates as well as the costly blackouts that electric utilities in Alberta and California are now facing after privatizing public utilities into investor-owned corporations.

The premier of Ontario makes a lot less money than people, who, in the greater scheme of things, have a lot less responsibility than he has.

Judges earn less than many of the lawyers who appear before them.

Specialists in our hospitals are paid less than their counterparts in the United States.

The reason is simple. In the public domain, where equality is the glue that binds us all, it is essential that the pay of those who work for the public be tied to what the public can afford.

Median income in Toronto is about \$43,000 a year. That means that half of all families make more than \$43,000, while the other half make do with less.

That brings us to Eleanor Clitheroe, who was fired from her job as CEO of Hydro One.

Like the premier, judges and specialists, Clitheroe worked for the public, including the 50 percent of Toronto families who live on less than \$43,000 a year.

For these families, the real issue isn't whether the former Hydro chairman or the human

resources of the former board approved all the expenditures she made.

Nor is it pertinent to them that she is said to have worked very hard. Many people work hard and put in long hours, some tolling seven days a week to keep ahead of the bills.

While those issues may be relevant to Clitheroe's lawyers, what Ontarians can't fathom is how much they were forking out for someone who was supposedly working for them.

How can someone collecting \$2,200,000 on the public payroll justify \$300,000 in limousine expenses - part of it for her nanny and children - to families who house themselves, dress themselves on less than \$43,000 a year?

How can someone who makes 51 times as much as the typical Toronto family justify membership in seven exclusive clubs at public expense to people who must find their entertainment in public parks?

How can someone with \$214,000 in car allowances justify the extravagance to the people who must pay for it and spend as much as 10 per cent of their earnings for TTC passes for themselves and their kids?

Clitheroe did not head a publicly traded firm, as much as she may have wanted to turn Hydro One into one.

She worked for all Ontario residents, and that alone should have caused her, and the Hydro One board, not to emulate the practices that take place in the private sector where the greed is the bonding force.

By permitting - indeed encouraging - greed to infiltrate the broader public sector, Clitheroe and the former Hydro One board broke faith with the people of Ontario, and that is why the public is so outraged...

...who include thousands of the former employees of Hydro One's predecessor, Hydro Electric Power Commission of Ontario, created early in last century by the visionary and idealist, Sir Adam Beck, who last century gave to the people of Ontario the cheapest electric energy in the world. No wonder that on his memorial in front of the Hydro offices he faces away as in sorrow and shame, what is happening today to his beloved Hydro and its customers. Regardless of the outcome of the court ruling on her recent outrageous claims of over 30 million dollars against Hydro One and its chairman (\$6 million

termination pay, \$5 million for slander and a pension with a net present value of \$19 million) from the publicly owned Hydro One and its chairman. Instead Ms. Clitheroe should be ashamed of her past and present questionable actions (although some lawyers may see them 'legal') and acknowledge the difference between investor-owned utilities like ENRON (where greedy CEO's in collusion with board of directors were able to milk their corporation into receivership while creating millions for themselves) and between the publicly owned Hydro One (which is owned and financed by the Ontario taxpayers). We sincerely hope and expect that the new board of directors will successfully fight her unrealistic claims and by doing so set the precedent to discourage any similar future attempts by others at the taxpayers' expense.

(nadaljevanje iz strani 27)

konskrutiven pogovor o problemih, ki bremenijo odnose med obema državama.

Hrvaški zunanji minister Tonino Picula pa je dejal, da je načelno pripravljen sprejeti povabilo slovenskega kolega Dimitrija Rupla na čimprejšnje srečanje, so sporočili s hrvaškega zunanjega ministrstva.

STA poroča, da sta se slovenski premier Janez Drnovšek in njegov hrvaški kolega Iвица Račan v petek že tretjič v zadnjih desetih dneh pogovarjala po telefonu o zapletih v hrvaško-slovenskih odnosih ter poudarila nujnost, da se razmere umirijo in da se prepreči negativna špirala incidentov in proti-incidentov. Premiera sta se dogovorila, da bosta poskušala poiskati konstruktivne in pozitivne korake, ki bi pomenili nadaljevanje dobrososedskih in prijateljskih odnosov med državama.

Tržaški dnevnik Piccolo je poročal, da je v Zagrebu vzniknila pobuda, po kateri naj bi Vatikan (ali pa kar sam papež) arbitral o meji med Slovenijo in Hrvaško, saj je Vatikan že posredoval v podobnem sporu med Argentino in Čilom pred tremi desetletji.

V Trstu so naši nogometaši z 1:0 premagali nekdanje svetovne prvake Italijane, kar je z nova obudilo simpatije do nogometa tudi pri tistih, ki so bili po svetovnem prvenstvu nad našimi nekoliko razočarani.

Ob koncu "surfing of fax & internet news" žal izgleda, da so se izraelsko-palestinski in pakistansko-indijski, skupaj s hrvaško-slovenskimi odnosi zelo poslabšali v zadnjih dveh mesecih. Upajmo, da se bo to v naslednji dvomesečni dobi drastično izboljšalo...

INTERVIEW WITH THE HONOURABLE JEAN AUGUSTINE, SECRETARY OF STATE FOR MULTICULTURALISM AND STATUS OF WOMEN:

Frank Brence

Madam Minister, what are your responsibilities for the twin portfolios of Multiculturalism and The Status of Women?

First of all, Mr. Brence, I want to say that I am very pleased that I have this opportunity to speak with you and also that I have an opportunity to address some issues that would be relevant to the Slovenian Community. The responsibilities in terms of Multiculturalism and the Status of women have not changed. We have been celebrating 30 years of Canadian Multiculturalism policy and it is really to talk about the nature of Canadian society to talk about how we can work as diverse people, living and working together and forming the kind of community that would give all of us an opportunity to be the best we possibly can.

In terms of the gender issue, which is what the Status of women is about, how do we look at all of the policies and programs within the government to meet the needs of women but also meet the needs of men and women and we talk more about the gender than we talk about women.

How do you see the direction for further development in policies and practices of Multiculturalism and in Status of women?

I think that Sept. 11 and some of the ugly conflicts we see around the world have taught us something. Canada is an example to the rest of the world. People come from various areas of the world and they come here and live here harmoniously. Development to policies and

practices the way ahead and to affirm who we are and to help us build the kind of communities that would respond to this global village in which we live. Because more and more people coming from conflict areas coming to join us and we have been involved in the building of this Canada. So the policies speak about the ethic of the Canadian society, who we are, what values we hold, what values we share, the strength being in diversity and the recognition and respect we hold for each other so its continuing to work with communities to find a the partnership with organizations, the partnership with institutions, the partnership with individuals, to ensure that all those policies and practices become reality of life.

What part can the Slovenian Community in Canada play in further development of Multiculturalism?

The Slovenian community in Canada is a very vibrant one; it's a community that is contributing to Canadian society in many, many ways. There are professional people who give their time and effort. The Slovenian culture is one that is recognized. I know that when I look at the statistics I see that in Etobicoke Lakeshore I have the largest percentage of Slovenian Canadians and I look to them and their leadership of those organizations and the Slovenian community to buttress the work that I would be doing. So I am looking for help and advice from the Slovenian Community who have been on the ground over so many years have working with the issues of Multiculturalism been there from the beginning when we declared ourselves a Multicultural society and have been very much of the fabric.

What channels of communications can we, or other ethnic communities, use to realize our interests and our wishes?

All of the communities so far have organized themselves around nursing homes, senior residences, churches, credit unions and have established ways and means by which they help new comers from their communities. I think the issues of integrating ourselves of recognizing and respecting others and getting other groups to be involved. So when you have a Slovenian function when you look around the room there should not only be Slovenians you should see all the faces of Canada there. Recognizing, celebrating and at the same time respecting and having knowledge of the Slovenian culture. You mention earlier that I was in Slovenia; I was impressed by the thousands of years of Slovenian culture. At the same time I think that we are as Canadians looking at ways and means by which, through the international network on cultural programme cultural protection that Mrs. madam Copps, through the Ministry of Haritage is working with different people around the world how can we make sure, that in a globalized way, when people and groups and governments are bargaining away and trading that culture is not put on the table for bargaining. Madam Copps is very much aware of that issue and we are looking for allies all around the world to say we have held on to our culture, as Slovenia has for thousands of years and we want to continue to hold on to those things that make us unique, those values that we hold dear and hope to continue to hold on to those values.

Was this visit to Slovenia private or official visit?

The visit was an official visit. I went there as the Secretary of State for Multiculturalism and Status of women. That was the hat I was wearing. As you know I was also the chair of the

Canada Slovenia friendship group and so I had colleagues there that I really wanted to see and communicate with. But I did all of the official things as a representative of the Canadian Government and I was met by Pia Vrhovc, advisor to the Slovenian Minister of Culture and was welcomed in that capacity. So it was an official visit. I had the support of the foreign affairs, I had the ambassador to Hungary Ms. Marta Moszczenska, who also has responsibilities for Slovenia. I met with the nominated



Minister Jean Augustine, Roman Jakič and Veronika Stabej

Ambassador that time Veronika Stabej, and I understand she is now here in Canada, and I met with so many people who represented Slovenian government. I had an opportunity to visit the parliament and to see the way your parliament uses technology over my parliament. We still vote by standing up, they are using latest technology where they communicate using the latest what is possible. I was very impressed by their level of English. I took a member of my staff, who speaks Slovenian and I was anticipating that we would have to translate everywhere we went. I kept asking, "Where did you learn English?" I was told that there is a good programme in schools. It made my visit ever so enjoyable and the communications ever more efficient because we were able to communicate in English and they were able to communicate with me.

How do you see the development of further cooperation between Canada and Slovenia especially in the field of Multiculturalism and the Status of women?

We talked a good deal about the nature of Canadian society, we talked a good deal about what we are doing in Canadian society to ensure that we recognize the contribution of every group in the society. We talked about the use of language for example, we try in Canada not to use the word tolerance we do not tolerate each other, we respect each other, we value each other, we value diversity. I had an opportunity to meet with the Coordinator for International Cooperation Ms. Violeta Neubauer. I met with Ms. Alenka Suhadolnik, Head of the Office of International Cultural Cooperation from the Ministry of Foreign Affairs. I met with the individuals who work in the area of human rights. The Human Rights Ombudsman Mr. Matjaz Hanzek. I met with the President of the Parliament Mr. Borut Pahor. The discussions were around what we are doing in Canada. Are we making the issues of Multiculturalism everybody's business? What kind of programme and policies and government support there is for this? I was also fortunate to have had a really interesting time and discussion with equal opportunities officer who has responsibilities for the status of women and was very pleased that his office is in communication with my office on the gender issues. When we talk about the gender analysis and some of the work we do here there is a good deal of collaboration and sharing. So I think what we do in Canada is what is happening in Slovenia. Our ability to work together

whether it was on the issue in terms of the aspiration of NATO accession or the European Union accession the fact that we were able to work on the Security Council together in the past. There were so many issues that Canada and Slovenia being able to collaborate. The trade we have not yet mentioned and that is a big piece the Canadian goods and services moving back and forth. I traveled on Adria Airways and that was a Canadian build aircraft. I believe that three of four were sold to Slovenia and we hope they buy some more. And we are also looking for more movement of trade between Canada and Slovenia. There was a lot of enthusiasm for that.

I know that you were the president of Parliamentary group for Canadian-Slovenian friendship, is this group still active?

By the way, I also met with Dr. Cerar, the previous Ambassador. He is now working on the European Union accession and he asked me to pass his regards to many friends in the Slovenian Community that he remembers with much love and affection at the same time we worked with Dr. Cerar to establish the Canada-Slovenia friendship group. The group in Slovenia is very active, at the same time the group here had to rebuild. I had to give up the presidency I am hoping that in September there will be a new chair and the chair will bring those interested together I know that there are several members including our speaker and others who have great relationships with members of parliament in Slovenia and do want to see the Canadian arm of the friendship group really pick up and get some vibrancy and now with the new ambassador hopefully we can get that moving again.



Minister Jean Augustine, Dr. Božo Cerar

Is there a way that the Slovenian Community can help to bolster this group?

Yes, I think that once the house reconvenes and organizations start cranking up again because there are several of these friendship groups in the parliament of Canada I will definitely speak to someone to make sure that the meeting is called. We also want to welcome the new ambassador and finds some ways in which the ambassador can liaison with the community to help to bolster the group. I think that as parliamentarians we will have to work with the ambassador and the ambassador in turn with the community, I think it is important that we follow with the proper protocol.

Madam Minister I thank you for your time and wish you every success in your assigned tasks. We will follow your career with interest.

OBVESTILO

Organizatorje skupinskih obiskov in ogledov prostorov **Dom Lipa** prosimo, da sporočite svoje namene upravnistvu vsaj 3 dni pred obiskom. Če želite tudi postrežbo s hrano, pa vsaj en teden pred prihodom.

Kličite po telefonu: **416-621-3820**
ali sporočite:
po faksu: **416-621-9773**
e-pošti: **info@domlipa.ca**

ODE to Dad: A Final Farewell to a Father, Who in Life Often Didn't Fare Well...

Now that his suffering has God decided to quell
we, his grieving family, must say "Good-Bye" to Dad
a reality that is the epitome of "sad"
and have no real choice but to say our farewell
to a man who endured much, gone through Earthly hell
ever since his first years, in the Old Country, as a lad
yet still he, in his heart and intent, was not a man bad
and endured bigotry which he handled quite well.

So, while about his soul's voyage we cannot tell
we, because of our love for him, definitely had
to sadly say "Good-bye, Dad" as his carousel
called Life does often hurt for, our hearts we cannot pad;
so, to Dad we must say "Farewell", as the Church bell
chimes for a man whose peace about which we're thankfully glad.

Frank G. Sterle Jr.

18. EVROPSKO PRVENSTVO IN ŠE NEKAJ.....

(Ponatisnjeno iz *Ljubljanskih Novic*)

Slovenke imajo najlepše!

LJUBLJANA/MÜNCHEN - V bavarski prestolnici se je zbralo na 18. evropskem prvenstvu v atletiki kar 1.627 portnic in portnikov iz 47 držav.

V ospredju medijske pozornosti bi po rezultatih sodeč od slovenskih atletinj in atletov morala biti najhitrejša Evropejka, Slovenka Jolanda Čeplak.



Kot kaže, pa so se fotografi agencije EPA odločili za drugačen izbor in so v svojih prispevkih v ospredje postavili našo tekačico Alenko Bikar, ki

nastopa na 100 in 200 metrov. Pozornost njihovih pogledov skozi objektivne pa je bila deležna tudi Tina Čarman, ki je na evropskem prvenstvu nastopila v skoku v daljavo. Tini ni uspelo preskočiti kvalifikacij, saj je s skokom 603 cm ostala izven finala. V polfinale pa se je uvrstila Alenka, ki je v kvalifikacijah tekla 11,49, kar je bilo dovolj za nastop v današnjem polfinalu

A kot kaže, fotoreporterje EPE niso zanimali športni rezultati naših brhkih Slovenk, ampak njihove zadnjice, ki so jih objavili kot ekskluzivno fotografijo. Da so nekaj posebnega, se lahko prepričate tudi vi.

Sodeč po fotografijah, sedaj ne bo več pomote, kje je Slovenija in kje je Slovaška!

KRONIKA ZLATA IN SREBRA JOLANDE ČEPLAK

Jolanda Čeplak evropska prvakinja

MÜNCHEN - Velenjčanka Jolanda Čeplak je držala besedo in je na evropskem prvenstvu v atletiki v Muenchnu osvojila zlato medaljo na teku na 800 m, kot je napovedovala. Svetovna dvoranska rekorderka (s časom 1:55,82) in evropska dvoranska prvakinja je pred več kot 8000 gledalci dokazala, da ji v tem trenutku v disciplini na 800 m ni para v Evropi.

Brez težav je sama v ospredju tekla rezultat 1:57,65 in tako dokazala, da ni dvomov o tem, kdo je najboljši v tej disciplini. Španki Mayte Martinez (1:58,86) je Velenjčanka prepustila

srebrno, bron pa si je pritekla Britanka Kelly Holmes (1:59,86). Zlato odličje evropske prvakinja je Čeplakovi pred napolnjenim olimpijskem stadionu podelil podpredsednik Atletske zveze Slovenije Janez Aljančič, ki je tudi član predsedstva evropske atletske zveze.



Jolanda Čeplak

Tokrat se organizatorji niso zmotili ter so v čast

so v čast zmagovalke dvignili slovensko trobojnico in ne slovaško, kot se je to zgodilo na minulem evropskem prvenstvu v plavanju.

Morda še podatek, da je Jolanda Čeplak ob Britti Bilač edina Slovenka, ki je uspela Sloveniji zagotoviti zlato medaljo na evropskih prvenstvih. Znano je, da je leta 1994 v Helsinkih Britta Bilač postala evropska prvakinja v skoku v višino, sedaj

pa se ji pridružila leta 2002 najhitrejša Evropejka, Jolanda Čeplak.

Iz šaleške prestolnice, Velenja, so sporočili, da svoji junakinji danes, 9. avgusta 2002, ob 18. uri na Titovem trgu v Velenju pripravljajo veličasten sprejem.

Kraljico slovenske atletike doma dočakali z ovacijami

VELENJE - Našo trenutno najboljšo atletinjo, aktualno evropsko prvakinja in dvoransko svetovno rekorderko v teku na 800 metrov, Jolanda Čeplak so v domačem Velenju pričakali z ovacijami.

V ljubljanskem trgovskem centru City Park, kjer se je Čeplakova predstavila že dopoldne, kakšne posebne gneče res ni bilo. Drugače pa je bilo v štajerski prestolnici Mariboru, kjer je našo vrhunsko atletinjo pričakalo kar nekaj Mariborčanov, ki so z njo proslavili njen velik uspeh.

Seveda pa je bilo pravo vzdušje, kot se spodobi za sprejem evropske prvakine, v Jolandinem Velenju, kjer je evropsko in dvoransko svetovno prvakinja pričakalo nekaj tisoč Velenjčanov. Nekaj po 18. uri, ko se je pojavila v Velenju, kjer se je zbrala množica njenih oboževalcev in someščanov, je slovenska športnica številka 1 doživela poklon, ki si ga tudi zasluži.

Nova evropska prvakinja je na Titov trg v Velenju prispela s helikopterjem. Med zbranimi so jo pozdravili župan Mestne občine Velenje Srečko Meh, predstavnik športne zveze Velenje, dr. Evgen Dervarič in predsednik Atletskega kluba Velenje Marjan Hudej. Predstavnik njenega glavnega pokrovitelja Interspara, Igor Mervarič, je

Atletskemu klubu Velenje podaril milijon tolarjev.

Velenjski župan je v svojem govoru poudaril, da je ponosen, ker je Jolanda kljub svetovnim uspehom ostala Velenjčanka, da je kot taka najboljša promotorka Velenja in ji je podaril kristalno kroglo, ki predstavlja zemeljsko oblo Svet, ki leči pred Jolandinimi nogami. Prireditev sta popestrila velenjska pevca Matja Ograjenšek in Matja Jelen, povezoval pa jo je športni komentator Toni Rehar.

Tak sprejem, kot ga je doživela v domačem Velenju, bi si Jolanda Čeplak zaslužila tudi v prestolnici svoje države, ki ji je spet naredila pravo promocijo v svetu. Res pa je, da ta ni segla do ZDA, kjer so na CNN uspeh naše atletinje spet pripisali Slovaški, ki ima vrhunsko atletinjo, ki se piše Jolanda Čeplak. No, ja Američanom napake res ne moremo zameriti, saj so znani po tem, da ne obvladajo zemljepisa.



Če ne bi bilo Jolande Čeplak, bi bili Slovenci v Münchenu samo gledalci

LJUBLJANA - Včeraj se je v bavarski prestolnici končalo 18. evropsko atletsko prvenstvo. Na njem so podelili 46 kompletov medalj. Med državami, dobitnicami medalj, pa najdemo na 16. oziroma 18. mestu tudi Slovenijo z eno zlato medaljo.

Premočno so zmagali Rusi, ki so zbrali kar 24 medalj, od tega 7 zlatih, 7 srebrnih in 8 bronastih. Britanci so svoje vitrine dopolnili s 7. zlatimi, enim srebrnim in 6. bronastimi medaljami. Tretji pa so bili Španci, ki so si zagotovili 6 zlatih, 3 srebrne in 6 bronastih medalj.

Kot rečeno, smo Slovenci z zlato medaljo na 800 m naše super atletinje Jolande Čeplak uvrščeni na 16. mestu. Če sodimo po tem, da imajo eno zlato medaljo tudi Izraelci in Turki, bi lahko bili tudi 18., a dejstvo je, da jo imamo.

Naših atletov teh smo imeli v Muenchnu kar 23 so, sodeč po zlati izjemi Alenke Bikar, ki se je uvrstila v finale na 100 in 200 m, poslali v

Nemčijo, tam niso mogli kosati s svojimi konkurenti.

Morda je pošteno omeniti zadovoljiv nastop hitroprograča Roka Predaniča, ki si je izmed 45-tih atletov na 100 m zagotovil 9. mesto; in če smo dovolj prijazni, Matica Osovnikarja, ki je v isti disciplini dosegel 16. mesto. Vsi ostali izidi naših atletov so, milo rečeno, atletsko podpovprečje.

Pristojni bi ravnali bolje, če bi več denarja vlagali v tiste atlete, ki so perspektivni, in manj v neko široko bazo, ki rezultira s povprečjem, in to povprečje smo, sodeč po rezultatih naših atletov v Muenchnu, tokrat spet pokazali.

Prav bi bilo, da se enkrat otresemo svoje majhnosti in da postanemo »Jolande Čeplak«, ki je že pred odhodom v Muenchen jasno povedala, da gre po zlato. Tisti, ki si to upa reči, zna in zmore, in velenjska atletinja, kot kaže, sodi med velike športnice in »velike« Slovence.

Čeplakovi ni uspel veliki met, Mutola že desetič prva v Zurichu

ZURICH - Med zbranimi atleti na stadionu Letzigrund v Švici se je na atletskem mitingu zlate lige zbrala vsa svetovna atletska smetana. Več tisoč gledalcev je lahko videlo kar nekaj olimpijskih in svetovnih prvakov ter seveda tudi aktualno evropsko prvakinja Slovenko Jolando Čeplak.

Za 50 kilogramov zlata so se danes borili Američanka Merion Jones (100 m), Gail Devers (100 m ovire), Ana Guevara (400 m) Hicham El Guerrou (1500 m) in Felix Senchez (400 m ovire). Ljubitelje slovenske atletike pa je danes

predvsem zanimalo, kako se bo odrezala naša evropska prvakinja proti Mozambičanki Mariji Mutola, ki se je edina sposobna kosati z našo Jolando Čeplak oziroma ona z njo. Kot je pokazal današnji nastop najboljših atletinj na 800 metrov na svetu, je bila danes boljša Maria Mutola. Naša Jolanda je tekla cas 1:57.78, današnja zmagovalka Maria Mutola pa 1:57.24.

Kljub današnjemu porazu naša najboljša atletinja še ni rekla zadnje besede. Nenazadnje je še dovolj časa, da se oddolži danes boljši Mozambičanki.

Mutola še enkrat premočna za Čeplakovo

LINZ/AVSTRIJA - Organizatorji atletskega mitinga v avstrijskem Linzu so na svoji atletski prireditvi, ki je štela za veliko nagrado 2. kategorije, poskušali s pomočjo Mozambičanke Mutole in Slovenke Jolande Čeplak zrušiti šest let star rekord Rusinje Svetlane Masterkove v teku na 1000 m – 2:28,98.

V ta na namen so jima najeli celo pospeševalko tempa, Madžarko Judit Varga, ki naj bi najboljši atletinji na 800 m popeljala do zelenega rekorda. Žal se to ni zgodilo, saj je Madžarka prvih tiristo metrov narekovala prehud tempo, po tej razdalji pa sta Mutola in Čeplakova tekli svoj tek. Kot vselej doslej je bila



boljša Maria Mutola, ki je za 1000 m potrebovala čas 2:38:08, kar je seveda daleč od rekordne znamke. Še slabša je bila naša atletinja, ki je v ciljni ravnini prepustila drugo mesto Kanadčanki Dianni Cummins, sama pa je s časom 2:38,50 zasedla le tretje mesto. Od naših atletov smo lahko v Linzu videli še Brigito Langerholc, ki je v isti disciplini kot Čeplakova zasedla peto mesto (2:40,71), Bikarjeva je nastopila v teku na 100 metrov in 200 metrov in si na 100 metrov pritekla s časom 11,64 sedmo, v preizkušnji na 200 metrov pa osmo mesto – čas 23,53. Ospredja med nastopajočimi slovenskimi atleti pa tokrat nista videla tako Boštjan Buč, ki je v teku na 3.000 metrov s časom 9:00,07 zasedel 13. mesto, ter Rožle Prezelj, ki v skoku v višini s 215 centimetri zasedel deseto mesto. Res pa je, da tudi v ostalih disciplinah na stadionu v Linzu nismo videli kakšnega pomembnega izida.



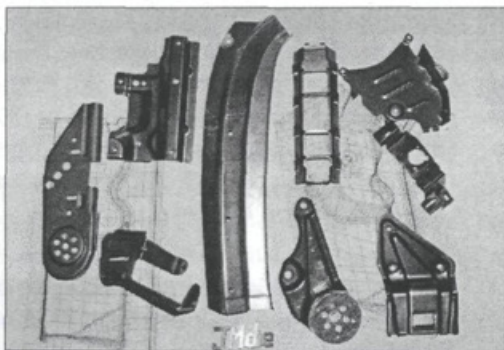
J. M. Die Limited

CUSTOM MANUFACTURES OF METAL STAMPING DIES

909 Pantera Drive Mississauga, ON L4W 2R9

Tel: 905-625-9571 – Fax: 905-625-2855 – E-Mail: jmdieltd@connection.com

Internet: <http://www.jmdieltd.hypermart.net>



Complete engineering design and manufacturing for metal parts and tooling

Fully computerized technologically advanced CAD, CAM and CNC machinery

Production machinery up to 500 tons and 72 X 120" capacity

President: Joe Skof

ŠALE, NA KATERE SE JE SMEJALA ZADNJA DVA MESECA MATIČNA SLOVENIJA:

- "Profesor, nam boste danes predavali o možganih?" vpraša študentka medicine. "Ne, danes imam nekaj drugega v glavi", odgovori profesor.
- "Ta film gledam že petič", reče policist prijatelju na sosednjemu sedežu v kinu, "toda tako dober kot danes, ni bil še nikoli."
- "Moja žena vozi kot strela." "Kaj, tako hitro?" "Ne, vedno kam trešči."
- Polkovnik: "Če bi med eksplozijo mine prvemu mitraljezcu odneslo glavo, kaj bi ti storil?" Vojak: "Ne bi se premaknil, ker sem jaz prvi mitraljezec."
- "Vaši piškoti so tako dobri, da sem jih pojedel kar štiri," pravi Mihec sosedu. "No pojedel si jih deset, pa nič zato, saj pri nas jih ne štejemo."
- "In kako hitro pišete na pisalni stroj, gospodična?" "Ne vem. Še nisem poskusila."
- "Poglej draga, kakšna lepa zvezdna noč. Hočeš, da ti pokažem Velikega medveda?" "Kaj pa, če kdo pride?"
- "Pametno bi bilo, če se ne bi nikdar poročila s teboj." "Končno se vsaj enkrat strinjaš menoj."
- "Gospod doktor, povejte mi odkrito, kaj je z mojim možem. Kdaj ga bom lahko vpregla v gospodinjstvo?"
- "Matjaž, si zaljubljen v Marjano?" "Ja oče, imaš kaj proti?" "Nikakor, v tvojih letih sem bil tudi jaz v njo zaljubljen."
- "Oči, katera železnica najbolj zamuja?" "Ne, katera?" "Tista, ki si mi jo lani obljubil."
- "Spoznal sem žensko, ki je kot stolp v Pizi." "Kaj pa to pomeni?" "Da se ti zdi, kot da bi padla, pa ne pade."
- "Mami, ali bova preživela ta Božič z istim očkom, kot lani?"
- Starejši moški se javi za službo v vojski. "Žal ste prestari za vojaka!" "Ali ne potrebujete generalov?" radovedno vpraša.
- Šef uslužbencu: "Vem, da se ob plači, ki jo vam ponujam, ne morete poročiti, a nekoč mi boste za to neizmerno hvaležni."
- "Jože, čez glavo te že imam. Prihodnji teden bom vložila tožbo za ločitev." "Oh, nikar ne prelagaj na jutri, kar lahko storiš danes, draga."
- "Zelo lepe rokavice ste izbrali, gospod." "Za mojo ženo so." "Presenečenje?" "Da, za rojstni dan namreč pričakuje krzneni plašč."
- "Ali verjameš, da je srečen samo vsak sedmi zakon?" "Ne vem, poročena sem šele tretjič."
- "Pri nas je bila takšna suša, da so vse reke presahnile." "Pri nas pa taka, da so krave dajale mleko v prahu."
- Dragi, mi lahko poveš, kaj imam na krožniku?" "Kosilo sem ti naredila po receptu, ki sem ga slišala po radiu." "Najbrž so bile motnje..."

Events Calendar For 2002

Participating Organizations: Bled, Lipa Park, Slovenski Park, Sava, Triglav, St.Gregory Church, H.W.S.C.S. Slovenian Cultural Committee, St. Joseph Society, CS Scholarship Foundation, Sava Club, Slovenian Hunters & Anglers (Alliston), Holiday Gardens, Slovenski Dom, Slovenian Summer Camp, Plesna Skupina Nagelj.

- Sep.1 Slovenski Park – Baseball Tournament
Bled – Bocci Ball Tournament
Slovenian Hunters & Anglers - Oktoberfest
- Sep.8 Sava – Picnic
Triglav – Picnic
- Sep.14 Triglav – Golf Tournament
- Sep.15 St Gregory the Great – Anniversary Banquet
Holiday Gardens - Picnic
- Sep.24 Slovenski Park – Picnic
- Sep.28 Bled – Banquet
- Oct.12/14 Sava – Octoberfest
- Oct.12 St. Gregory the Great – Scholarship Banquet
- Oct.13 Slovenian Summer Camp – Vinska Trgatev
- Oct.19 Lipa Park – 35th Anniversary Celebration
Sava - Oktoberfest
Slovenski Dom Bus Tour (Bala's Cranberry Festival & Cestnik Lodge
Radio Banquet – Browns Line, Toronto
- Oct.26 Slovenski Park – Lovski Banquet
Plesna skupina Nagelj – Banquet na Browns Line, Toronto
Triglav – Vinska Trgatev
- Nov. 2 Dom Lipa Banquet – Browns Line, Toronto
- Nov. 9 St. Gregory the Great – Martinovanje
Holiday Gardens - Banquet
- Nov.10 Slovenski Park – Občni Zbor
- Nov.16 Sava – Lovski Banquet
Slovenian Hunters & Anglers – Moose Banquet
- Nov.23 Bled – Lovski Banquet

SLOVENIA PARISHES CREDIT UNION

Deposits

- Deposits Insured up to \$100,000
- Daily Interest Savings
- Monthly Savings
- Term Deposits – 30 Days to 5 Years
- Personal Chequing - No Clearing Fees
- Business Accounts
- RRSP, RRIF, RESP

Lending

- Personal Loans
- Lines of Credit
- Mortgages -
 First and Second
 Terms 6 months - 5 Years
- CMHC Approved Lender
- Mortgage Life Insurance Available
- First-time Home Buyer Rate

Services

- Member Card - Interac/Plus
- Direct Deposit - Payroll, Pensions
- Utility Payments - Seniors Free
- International Wire Transfers
- Traveller's Cheques - No Fee
- Safety Deposit Boxes
- Canada Savings Bonds
- MasterCard

Main Office

725 Browns Line
Toronto, ON M8W 3V7
Tel: (416) 255 -1742
Fax: (416) 255 -3871

Mon.Tues.Wed10:00 a.m. - 4:00 p.m.
Thurs.Fri.....10:00 a.m. - 7:30 p.m.
*Saturday 9:00 a.m. - 12 noon
*(Saturday - Closed June - September)

Branch Office

618 Manning Ave.
Toronto, ON M6G 2V9
Tel: (416) 531 -8475
Fax: (416) 531 -8533

Monday & Wednesday.....CLOSED
Tuesday10:00 a.m. - 4:00 p.m.
Thursday12 noon - 6:00 p.m.
Friday12 noon - 7:30 p.m.

Dom Lipa, Toronto

(bi-weekly for residents only)

Wednesday3:00 p.m. - 4:00 p.m.

Hamilton

(Villa Slovenia)
23 Delawana Drive
Hamilton, ON L8E 3N6
Tel: (905) 578 -7511
Fax: (905) 578 -5130

Thursday3:30 p. m. - 7:30 p.m.
Friday12:30 p.m. - 7:30 p.m.
Saturday9:00 p.m. - 12 noon

3 ways to do your banking **24** hours a day 7 days a week

IN-BRANCH
AT ONE OF OUR TWO LOCATIONS

In Our
50th
year of service

ATM'S
DISPLAYING THE INTERAC LOGO

ONLINE
AT [HTTP://WWW.KREK.CA](http://www.krek.ca)



KREK SLOVENIAN CREDIT UNION LTD.
KREKOVA HRANILNICA IN POSOJILNICA

Main Office
747 Browns Line
Etobicoke, Ontario
(416) 252-6527

e-mail: main@krek.ca

Branch Office
611 Manning Ave
Toronto, Ontario
(416) 532-4746